

SÁCH SỰ SỐNG CỦA CHIÊN CON

 Xin chào, các bạn. Thật là ngạc nhiên cho tôi được ở đây ngày hôm nay. Tôi đã không mong đợi được ở đây. Tôi định đi xuống Kentucky. Và một người bạn rất yêu dấu của tôi đã bị đau nặng kinh khủng, Anh Lyle McSpaddin của chúng ta. [Băng trống—Bt.] ...đang ở tình trạng hấp hối trong bệnh viện. Bà Fergerson đã từng đến đây, con trai bà đang sắp chết, cũng đang ở trong bệnh viện. Và vì vậy tôi đã không đi, và chỉ ở lại vì họ.

2 Và rồi Ông Matheny của giáo hội Ngũ Tuần ở New Albany, trên Phố Silver, chỉ một đoạn qua...Nó ở giữa...Nó ở trên phố Oak và Silver, tôi nghĩ vậy. Và anh ấy...Tôi được cho là nói cho anh ấy tối nay, và tôi đã nói với anh ấy...Đã hủy bỏ nó, thứ Tư vừa rồi, và nói với anh ấy rằng tôi sẽ đợi cho đến khi tôi trở về từ Indianapolis. Và rồi ngay khi tôi chạy vào bệnh viện ngày hôm qua, để gặp Anh Lyle, ô, tôi đã gặp anh ấy. Và anh ấy nói, “Ồ, tôi thấy anh đã không đi.”

Và tôi nói, “Không.”

Anh ấy nói, “Thôi được, đến đi, giảng, dù sao đi nữa.”

3 Vì vậy, tôi đoán, ý Chúa, tôi sẽ xuống đó tối nay, để nói chuyện cho Anh Matheny. Và, vâng, tôi đã nói với anh ấy, rằng khi chúng tôi đi xuống đó, tôi sẽ có một buổi nhóm chữa lành cho anh ấy. Và tôi thường thích kiêng ăn khoảng ba ngày trước buổi nhóm chữa lành. Vì vậy tôi nói với anh ấy tôi sẽ nói, và nếu có ai ở đó, chúng tôi sẽ cầu nguyện cho họ, dù sao đi nữa, chỉ là—hàng người cầu nguyện thường lệ.

4 Bây giờ, chúng ta còn một tuần nữa, một tuần kể từ thứ Hai tới, bây giờ cho đến khi các buổi nhóm bắt đầu tại Đền tạm Cadle ở Indianapolis. Và chúng ta tin rằng Chúa sẽ ban phước cho chúng ta ở trên đó, trong một buổi nhóm tuyệt vời. Như một đứa trẻ, với sự mong đợi Giáng sinh, tôi đang chờ đợi buổi nhóm đó. Tôi...

5 Anh em, chỉ là điều gì đó về hầu việc Chúa, chúng ta trở nên quá mệt mỗi một lúc nào đó, đến nỗi dường như chúng ta không

thể đi xa hơn nữa. Và rồi khi anh em nghỉ ngơi, chỉ một hay hai ngày, có điều gì đó đập vào anh em và—và anh em chỉ phải đi lại. Vì vậy, ngày hôm nay, chúng ta ở đây vì một mục đích, đó là, để hầu việc Chúa.

6 Và ngay trước khi chúng ta cầu nguyện và đọc Lời, tôi muốn công khai xin lỗi Anh Neville. Tôi...Ngày hôm qua, tôi đã ở nhà từ dưới Kentucky, ngày hôm qua, có mục đích, để giảng cho anh ấy trên chương trình phát thanh. Thứ Bảy tới, và ý Chúa, và Anh Neville muốn, tôi muốn nói trên chương trình phát thanh sáng thứ Bảy tới, cho Anh Neville.

7 Và vì vậy, anh rất độ lượng tha thứ để cho tôi, dễ dàng. Anh ấy nói...Tôi đoán tôi đã bất ngờ chớp lấy cơ hội của anh ấy, và anh ấy là một trong những người mà có thể...Tôi có thể chuyển lời khen lại, và, “Đang trông đợi người nào đó.” Và điều khiến tôi bối rối là sáng sớm hôm đó khi họ gọi tôi đến với Anh Lyle và họ, ở New Albany. Và tôi...Chỉ khoảng chín giờ kém mười phút, và tôi nói, “Ồ, tôi được cho là có mặt trên chương trình phát thanh đó trong mười phút.” Và ở đây, tôi ở Jeffersonville, anh ấy ở dưới đó đang đợi tôi. Vì vậy tôi...

8 Anh Wood đã gọi cho anh ấy ngày hôm qua, và tôi nghĩ tôi sẽ để Anh Wood xin lỗi cho tôi, trước tiên, anh em biết đấy. Vì vậy anh ấy chỉ ra hiệu để cho tôi giảng sáng nay, để tiếp tục đi xuống. Vì vậy chúng ta đã ở đây. Và vì vậy anh ấy...chúng tôi...

9 Chúng ta tin rằng—rằng Đức Chúa Trời sẽ—sẽ ở cùng những buổi nhóm của chúng ta. Tôi không có dự tính trước; thậm chí không biết bắt đầu từ đâu trong Kinh Thánh; vừa mới cầm quyển Kinh Thánh của tôi lên cách đây một lát, và chạy xuống. Tôi phải lấy quyển Kinh Thánh Collins của mình, vì nó có bản in chữ lớn hơn một chút.

10 Chao ôi! Tôi đã qua tuổi bốn mươi, anh em biết đấy. Vì vậy, khi anh em đến bốn mươi tuổi, bất cứ điều gì gần gũi với anh em, anh em không thấy nó như anh em trước đây thường thấy, anh em biết đấy. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng? Vâng. Vâng, thưa quý vị.

11 Ở đây cách đây không lâu, tôi nghĩ, “Này, có điều gì đó không ổn với tôi, Tôi không thể đeo kính màu xanh lá cây hay kính màu nâu.” Tôi không bao giờ có thể; làm cho tôi đau dạ dày. Vì vậy tôi nói, “Có điều gì đó không ổn.” Tôi đã gọi Bác sĩ Adair, và tôi nói, “Bác sĩ, màu gì...Ông có thể kiểm tra mắt tôi, nói cho tôi biết tôi phải mang kính màu gì?”

12 Ông nói, “Tôi, tôi có thể nói cho anh biết điều gì.” Nói, “Tôi sẽ nói cho anh biết. Tôi sẽ chỉ gửi anh đến Louisville, đến một chuyên gia nào đó ở đó, về điều đó.”

13 “Ồ,” tôi nói, “tôi không muốn kiểm tra mắt.” Tôi nói, “Tôi có đôi mắt tốt. Tôi có thể đứng và nhìn thấy một sợi tóc nằm trên sàn nhà.”

14 Anh ấy nói, “Nhưng, dù sao đi nữa, tốt hơn anh nên đi khám, và anh ấy sẽ nói cho anh biết anh phải có màu gì.”

15 Vì vậy, tôi đã đi qua đó. Và, tôi được biết, anh ấy là một anh em Cơ-đốc, muốn trở lại châu Phi với tôi và thực hiện một số ca mổ nào đó. Nói, “Bây giờ, người bản xứ họ rất kỳ cục, đấy.” Nói, “Họ sẽ không để dao cửa vào họ.” Nhưng họ yêu mến anh em. “Và tôi muốn dành cho sáu tháng hầu việc miễn phí, về chữa bệnh đục thủy tinh thể và những thứ như thế, cho người bản xứ.” Và anh ấy nói, “Khi anh đi qua,” nói, “tôi muốn dâng sáu tháng đời mình cho sự hầu việc Chúa.”

Tôi nói, “Doc, anh có tin vào sự chữa lành Thiêng liêng không?” Anh nói, “Mọi lời về điều đó.”

16 Và anh ấy đã làm chứng cho tôi, về một lần khi...Anh ấy là một bác sĩ chuyên khoa cổ họng và mắt. Anh ấy nói họ đã mời anh ấy. Một em bé đã nuốt một trong những cái còi kia, và nó bị mắc trong cổ họng. Nói, “Tôi đã đến đó, và đưa bé sắp ra đi. Họ đưa nó đến bệnh viện. Anh không thể làm gì được.” Nói, “Tôi không biết phải làm gì. Vì vậy,” nói, “tôi chỉ, giống như, bước ra khỏi phòng, và tôi nói, ‘Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, xin giúp con biết cách nào đó để làm gì cho đứa bé tội nghiệp đó. Nó sắp chết. Và con không thể lấy được gì qua nó, để giật nó, và con không biết phải làm gì.’” Và nói, “Đưa bé kêu lên, ‘Ừ!’ Và cái còi bay ra trên sàn nhà. Vì vậy,” anh nói, “làm sao tôi có thể không

tin?” Lời cầu nguyện thay đổi mọi thứ. Đúng vậy. Vì vậy, anh ấy đã nói với tôi. Chúng tôi ngồi đó và nói chuyện một lát.

17 Và anh ấy đã có căn phòng nhỏ, tối tăm đó, anh ấy đã có vật nhỏ bé đó đến ở đó, và tôi đã nhìn thấy đèn đỏ nhỏ. Anh ấy nói, “Anh có thể đọc được điều đó không?”

18 Tôi thấy nó nói hai mươi hai mươi. Tôi nói, “Vâng, thưa anh.” Tôi có thể đọc nó, hai mươi hai mươi. Rồi anh ấy đặt mười lăm—mười lăm, tôi có thể đọc nó. Và mười trên mười, tôi có thể đọc nó.

19 Nói, “Ồ, không có quá nhiều điều sai trái với đôi mắt của anh.” Rồi anh đặt một kính viễn vọng nhỏ ra đây, với một...Nói, “Hãy đọc điều đó cho tôi.” Và tôi để ý điều đó, tôi có thể đọc nó tốt. Anh ấy cứ giữ đến gần hơn, gần hơn. Tôi bắt đầu đọc chậm lại. Khi anh ấy gần như thế này, tôi bỏ cuộc. Anh nói, “Tôi sẽ nói với anh, trước khi tôi hỏi anh. Anh đã qua tuổi bốn mươi.”

Tôi nói, “Vâng. Đúng vậy.” Tôi nói, “Tôi bốn mươi lăm tuổi.”

20 Và anh ấy nói—anh ấy nói, “Ồ, khi một người bước qua tuổi bốn mươi...” Nói, “Tôi không hiểu làm thế nào anh có thể xoay sở được suốt thời gian này.” Nói, “Giống như tóc anh bạc đi, da anh bắt đầu nhăn nheo, lỗ tai anh đã mọc lông, vân vân.” Ông Egan có thể nói với anh em điều đó, như một thợ cắt tóc. “Và khi anh bước qua tuổi bốn mươi,” nói, “nhãn cầu của anh trở nên phẳng và chúng sẽ không giãn ra.” Nói, “Bây giờ tôi sẽ nói cho anh biết cách làm điều đó như thế nào.Ồ, bây giờ, anh hãy nheo mắt thật gần nhau, và đọc điều đó.”

21 Ồ, thưa anh em, tôi có thể đọc nó, nếu nó là điều ở gần tôi, nheo mắt lại. Đặt tay tôi như thế, và làm một cái kính viễn vọng nhỏ, giống như, anh em có thể đọc được nó. Nó không có gì sai với đôi mắt của anh. Đó chỉ là bản chất, bốn mươi tuổi, người ta phải đeo kính đọc sách.

22 Và vì vậy anh ấy muốn làm cho tôi một vài điều. Và, ồ, anh ấy đã làm. Nhưng tôi—tôi không bao giờ làm giống như những điều đó, anh em thấy đấy. Và tôi—tôi luôn luôn không bao giờ nghĩ về chúng, và đôi khi tôi đọc. Và, nhưng, tôi vừa mua cho tôi một quyển Kinh Thánh Collins, là một—một bản in chữ lớn hơn một chút. Và tôi nghĩ, “Ồ, tôi thật sự không thể quen với việc

mang chúng, anh thấy đấy.” Và anh em không—anh em không nhìn...Nếu tôi nhìn ra ngoài, như *thế*, anh em không thể thấy gì cả. Nhưng anh em nhìn gần, thì nó mang nó đến với mắt anh em.

23 Nói, “Bây giờ, anh bắt đầu đọc như *thế này*,” nói, “điều đầu tiên anh biết, anh cứ đẩy lui tay mình ra xa như *thế*. Xa như vậy, cánh tay của anh không đủ dài, để anh có thể vươn tới nó.” Vì vậy, đó là—đó là cách nó xảy ra.

Và vì vậy, bây giờ, xin—xin Chúa ban phước.

24 Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều, sáng nay, trước khi chúng ta bắt đầu vào bài học trường Chúa nhật. Điều gì—điều gì là có giá trị? Tôi đã suy nghĩ về điều đó. Nếu tôi có đủ giọng sáng nay, tôi sẽ giảng về đề tài đó. Nhưng, cổ họng của tôi, tẻ quá, và tôi có buổi nhóm này sắp đến ở đây, New Albany, tối nay. Và rồi, tôi cũng có...Các chiến dịch đang bắt đầu. Tôi chỉ muốn dạy một lát, sáng nay, từ lời Kinh Thánh nào đó. Nhưng, giá trị là gì?

25 Mẹ tôi, tôi không nghĩ bà ấy ở đây. Tôi không thấy bà ở đâu cả. Phải không? Vâng, mẹ ơi, mẹ đang trở nên nhỏ bé. Vì vậy, tôi đã hỏi bà ấy ngày hôm qua. Tôi hỏi bà đề tài, vì tôi đang nghiên cứu về điều đó. Anh em có bao giờ nghĩ đến điều đó, cứ bắt đầu nghiên cứu không? Anh Weber, anh đã làm điều đó nhiều lần, và cứ bắt đầu nghiên cứu.

26 Giá trị là gì? Và tôi bắt đầu suy nghĩ. Tôi nói, “Mẹ biết đấy, nếu con có một trăm triệu đô-la đang nằm một đồng ở đây, và con có một cái nút nhỏ ở đây. Nếu con nhấn nút này, con mất trăm triệu đô-la, nhưng con được nói chuyện với người cha già của con mà đã qua đời, chừng một giờ, như một con người phạm trần trở lại. Con sẽ làm gì?” Không do dự, con sẽ nhấn nút. Con sẽ cho đi một trăm triệu đô-la, sáng nay, để cha con ngồi xuống chiếc ghế này, trong khi con dạy bài học này. Vậy tiền bạc có giá trị gì? Một linh hồn đáng giá hơn tiền bạc biết bao nhiêu? Thấy không?

27 Bây giờ, mẹ ơi, mẹ còn nhớ khi con có chiếc xe Ford mẫu T cũ nhỏ đó, mẫu xe nhỏ năm '26 không? Thật con sẽ đánh bóng cái đó làm sao! Con chỉ là một chàng trai trẻ, khoảng mười sáu, mười bảy tuổi. Con là một tội nhân lúc đó. Và đôi khi...Tôi đã làm việc với Ông Genther ở đó. Và tôi sẽ...Sau buổi chiều Chúa nhật...

sáng Chúa nhật, tôi sẽ đi xuống và đánh bóng mọi chút và các thứ, cho máy nén khí, và làm sạch nó. Chiều Chúa nhật, tôi đánh bóng chiếc xe Ford nhỏ cũ kỹ đó, cho đến khi lớp sơn của nó gần như bong ra. Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi cố gắng, sáng nay, để tìm thấy một mảnh của chiếc Ford đó? Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi cố gắng tìm một trong những mảnh đó, từ máy nén khí đó? Cùng lúc tôi có thể đang chiến thắng những linh hồn, tôi đang đánh bóng chiếc Ford của mình. Tôi tự hỏi giá trị ở đâu.

²⁸ Tôi đã làm việc vào các buổi sáng Chúa nhật ở trên đó, nhiều như họ đã cho phép tôi. Tôi biết ơn sâu sắc điều đó, bởi vì tôi đã mắc nợ. Và tôi...Nhưng nó đã đưa—đưa tôi đến đâu? Nó đã chiến thắng điều gì?

²⁹ Anh Ledford, điều gì sẽ xảy ra nếu ai đó đến với anh và tôi, và Anh Neville, sáng nay, tất cả chúng ta ở đây, đúng hơn là, ba người chúng ta, và nói, “Thưa các mục sư, tôi sẽ cho mỗi người một triệu đô-la.” Người nào đó xứng đáng...có thể làm điều đó.

³⁰ Và tôi nói, “Bây giờ, Anh Ledford, Anh Neville, tôi nói với anh những gì chúng ta hãy làm. Chúng ta hãy đi ra và tìm thấy tất cả những người đáng thương mà chúng ta có thể. Chúng ta hãy làm cho mọi gia đình nhỏ hạnh phúc, bằng cách mua cho những đứa trẻ một số quần áo, và trả hết tiền thế chấp, hoặc mua nơi nhỏ bé này. Chúng ta sẽ không bao giờ bỏ qua nó. Một triệu đô-la một mảnh, tại sao, sự quan tâm của nó, quan tâm nhiều như chúng ta có thể làm với điều đó; đặt nó vào một khoản đầu tư tốt nào đó hay điều gì đó. Và rồi chúng ta sẽ làm gì? Điều đó sẽ tốt, điều đó, không để cho ai biết gì về nó. Lòng chúng ta sẽ cảm thấy thỏa mãn.

³¹ Nhưng, bây giờ, trong một trăm năm nữa, thưa các anh em, nó sẽ cần một phép lạ của Đức Chúa Trời, nếu chúng ta vẫn còn sống một trăm năm nữa kể từ ngày hôm nay, anh em biết điều đó. Bây giờ, chúng ta sẽ ở trong cõi Đời đời. Ích lợi gì hàng triệu đô-la, hay tất cả việc nuôi sống người nghèo, và những việc mà chúng ta đã làm? Thấy không? Nó sẽ không nhiều lắm. Nếu tôi có một tỷ người, sáng nay, sẽ ích gì cho chúng ta sau khi chúng ta đi?

³² Nhưng hãy để tôi nói với anh em đôi điều. Chúng ta không có số tiền đó. Anh là một người nghèo; tất cả chúng ta đều vậy.

Đúng vậy. Chúng ta sống bằng sự bố thí của dân sự, là những mục sư truyền đạo. Nhưng thưa anh em, ở Châu Phi, một cậu bé da đen cao khoảng *này*, hay một gái điếm ngoài đường phố ở Louisville, một linh hồn được cứu; trong cõi Đời đời, khi ngôi sao đó đang chiếu sáng nơi xa kia, tên của chúng ta sẽ được bao bọc trong đó. Đó là giá trị của anh em. Không phải là anh em có bao nhiêu, anh em ham muốn bao nhiêu. Đó là cách anh em có thể làm để cứu các linh hồn cho Chúa Jêsus Christ. Tiền bạc của chúng ta sẽ qua đi.

33 Tôi đã đánh bóng chiếc Ford nhỏ bé đó. Và sáng nay, đặt ở đó trong nhà để xe là một chiếc Cadillac mà họ cho tôi. Nhưng một trong những ngày này, chiếc Cadillac đó sẽ giống như chiếc Ford hiện có, nó sẽ không còn nữa. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn sẽ không thay đổi. Nhưng, nếu tôi kiếm được một linh hồn được cứu cho Đấng Christ, thưa anh em, chừng nào còn có sự Đời đời, thì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ yên nghỉ trên linh hồn đó.

34 Vậy, giá trị là gì, dù sao đi nữa? Nó có ích gì, khi những cơn gắng sức trong cổ họng của anh em, và bác sĩ nhìn thấy mạch đập lên ống tay áo của anh em? Có ích gì cho tất cả tiền bạc và tất cả sự nổi tiếng? Người ta vỗ lưng anh em, hay anh em trở nên một người vĩ đại, điều đó có ích gì cho anh em? Không một chút nào. Nó biến mất, và ở lại đây trên trái đất.

35 Nhưng, một linh hồn được cứu, anh em sẽ thấy tên mình được bao trùm vào nó, chừng nào sao mai còn lấp lánh trên bầu trời. Vì vậy, chúng ta hãy cứu các linh hồn, thưa các anh em. Mỗi người, các chị em nội trợ, các chị em không phải là một thầy giảng; chị em làm điều gì đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, những điều Đời đời là những gì tồn tại mãi mãi, và, đó là, nhận được sự cứu rỗi các linh hồn. Hãy để đó là điều đầu tiên, về mọi công việc của anh em và mọi ý tưởng của anh em và mọi động cơ của anh em.

36 Ngày hôm qua, đang đứng bên cạnh, nắm tay một người mẹ, cánh tay tôi ôm lấy bà, và cảm bà run rẩy.

37 Và con trai của bà đang nằm ở đó, sắp chết, bà ấy nói, “Billy, tôi—tôi đã ước mong và mong mỏi anh lại về với đền tạm.”

38 Tôi nói, “Chị Ferguson, tôi—tôi muốn làm điều đó.” Chị ấy nói... Tôi nói, “Ồ, nhìn này, chị ơi. Nơi mà tôi có thể có được năm mươi linh hồn được cứu, trong một năm, trong đền tạm, đó sẽ là một vụ mùa tốt trong một năm. Tôi có thể kiếm được một trăm ngàn người trong số họ được cứu ở xứ nào đó. Thấy không?”

39 Khi tôi bước vào miền Vinh hiển, tôi không muốn... Đức Chúa Trời sẽ cứu tôi. Ngài đã cứu tôi. Điều đó đã được giải quyết. Nhưng sự việc của nó là, khi tôi đến đó, tôi muốn nhìn xung quanh và thấy những ngôi sao đang chiếu sáng. A-men. Tôi—tôi muốn thấy điều gì đó tạo nên điều gì đó.

40 Nếu như tôi—nếu như tôi chết, và tôi là một người vĩ đại, một tổng thống như Lincoln, hay điều gì đó giống như thế, họ sẽ xây dựng, đài tưởng niệm lớn; nhưng một ngày nào đó nó sẽ không còn nữa. Nhưng một linh hồn được cứu, trong sự Vinh hiển, tên của anh em sẽ được bao bọc trong đó, chừng nào có cõi Đời đời đang tiếp nối luôn.

Ồ, chúng ta hãy cầu nguyện bây giờ.

41 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con rất khiêm nhường đến với Ngài, sáng nay. Chúa ôi, con vui mừng rằng con đã thức tỉnh, cách đây khoảng hai mươi lăm năm, với thực tế rằng—rằng hạnh phúc không bao gồm những thứ thuộc về thế gian này. Nó bao gồm những điều Đời đời, những gì làm cho chúng ta hạnh phúc trong linh hồn mình.

42 Và con thật biết ơn, sáng nay, và biết ơn Ngài, vì sự cứu rỗi của Ngài và ân điển của Ngài, điều đó cho phép con, Chúa ôi, để thấy khoảng một triệu linh hồn quý gởi trước bàn thờ. Ôi Chúa, ngày vinh hiển nào đó, khi con đi ngang qua, con hy vọng thấy tất cả họ đang chiếu sáng ở đó, như những ngôi sao. Các anh em của con ở đây, các chị em của con, sáng nay, mỗi người đều cảm thấy như vậy. Họ là một phần trong đó, lạy Chúa, bởi những lời cầu nguyện và nài xin của họ, và đang nắm giữ vào Đức Chúa Trời; cầu nguyện, nói chuyện với những người khác, và nói về những điều cao quý của Đức Chúa Trời.

43 Và chúng con tin, ngày hôm nay, Đức Chúa Trời ôi, nếu có người nào ở đây không đúng nơi họ nên ở, hay chưa tin nhận

Đấng Christ như họ nên có, xin cho đây là ngày mà họ đưa ra quyết định bất tử, quyết định Đời đời sẽ được thực hiện, để hầu việc Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi.

44 Xin cho mỗi Cơ-đốc nhân, ở trong đây, xin cho tấm lòng của họ bùng cháy trong họ, để đi ra nơi nào đó, trong những hàng rào và đường quốc lộ, và mang về những linh hồn hư mất, cho dù nó khiêm nhường thế nào, họ có thể mang vào một linh hồn mà sẽ mang đến một triệu người đấng sau nó. Chúng con không biết mình đang làm gì. Đôi khi những người mẹ trẻ này tự hỏi, Chúa ôi, nhưng họ không bao giờ biết họ đang nói về điều gì, khi họ đang nói chuyện với một người trẻ, hay một người già nào đó, hay điều gì đó về linh hồn của họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

45 Bây giờ đi vào Lời. Lạy Chúa, Ngài ở trong Lời. Và ban cho chúng con đức tin để làm cho Lời sống và hành động, ngày hôm nay, trong đời sống chúng con, trong sự hiện hữu của chúng con. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài và vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

46 Tôi không chắc đó có phải là Dwight Moody không. Tôi tin đó là, người thợ đóng giày ở Boston, ngày nọ... Một phụ nữ nhỏ bé, trong những ngày đầu Giám Lý, bà muốn làm điều gì đó cho Chúa. Vì vậy, bà ấy đang giặt giũ, và bà để dành tiền của mình, có được một đô-la rưỡi, tôi tin, mời một thầy giảng già đến giảng cho bà. Và bà ấy đã thuê một chuồng ngựa, với giá một phần tư hay gì đó, cho đêm đó. Dọn sạch chuồng ngựa, và đặt cái—cái ghế nhỏ giặt đồ xuống, làm bàn thờ.

47 Và chỉ cho anh em thấy nó đơn giản như thế nào, đối với các chị em nội trợ, bây giờ. Thấy không? Anh chị em nói, “Ồ, Anh Branham, nếu tôi có thể giảng!” Anh chị em không phải làm vậy. Anh chị em chỉ... Anh chị em là một lời chứng. Anh chị em là một người có ảnh hưởng; đời sống của anh chị em.

48 Và bà ấy lấy một số tờ rơi, và đi ra góc phố, thông báo buổi nhóm, và phát chúng ra. Mỗi lần ai đó nắm giữ nó, họ sẽ ném nó xuống. “Thánh quá máu! Người cuồng tín!” Và bước đi. Thấy không?

49 Một cậu bé đến gần, với chiếc quần rách rưới. Mang dây đeo của cha anh trên vai anh; tóc xõa xuống mặt. Nói, “Thưa bà, bà đang phát ra cái gì đó?”

Nói, “Một tờ rơi, con trai à.” Bà đưa nó cho anh, như *thế*. Anh ấy nhìn vào nó, nói, “Tôi không biết đọc.”

Nói, “Ồ, nó nói sẽ có một buổi nhóm tối nay, ở trên đây.” “Ồ,” nói, “sẽ có à? Bà có phiền không nếu tôi đến?” Nói, “Con muốn à? Con phải đến, con yêu quý, nếu con có thể.” “Được rồi, tôi sẽ đến.”

50 Đêm đó, sau tất cả những nỗ lực của bà, và sự yếu đuối. vị mục sư già trung tín đến, lên bục giảng và cầu nguyện. Hát một bài hát, ông và bà, và bà ngồi bên ngoài làm cử tọa của ông.

51 Sau một lúc, loạng choạng bước vào cửa, là anh chàng trông rách rưới đó, tóc xõa xuống mặt. Anh em biết đó là ai không? Dwight Moody. Đêm đó, ông đã quỳ gối trước bàn thờ; đã gọi một triệu linh hồn đến với Đức Chúa Trời. Thấy không? Anh chị em không biết mình đang làm gì.

Nói một lời ngắn ngủi cho Chúa Jêsus
 Làm chứng, hát, hay cầu nguyện,
 Và giống như bánh trên mặt nước
 Nó sẽ trở lại với anh em ngày nào đó.

52 Đúng vậy. Được rồi. Chỉ cần nhớ, đừng ngã lòng, đừng ngã lòng; thu phục một số linh hồn! Bất cứ điều gì anh em làm, hãy giành lấy những linh hồn. Tôi—tôi vui mừng thấy dân sự của chúng ta ở đây, sáng nay, không ai trong số họ ở trong tình trạng nghèo khó, như tôi biết; tất cả đều mặc quần áo đẹp, và anh em trong sạch; những người trông thông minh. Tôi rất biết ơn Đức Chúa Trời, biết rằng anh em như vậy.

53 Tôi đến đây, thưa các bạn, một lần nọ, trong lúc thời kỳ suy thoái, khi tôi giảng trong bộ đồ công nhân. Và anh em đã đi bộ hàng dặm, ở đây, và băng qua đất nước, và không đủ ăn. Và tôi biết. Đúng vậy. Tôi nhớ điều đó. Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta, và chúng ta biết ơn Ngài, đấng.

54 Nhưng sáng nay, thấy đó, sáng nay anh em trông khác hẳn, tôi biết ơn vì điều đó, nhưng đừng bao giờ để điều đó ngăn cản

anh em. Hãy nhớ nó đến từ đâu, từ trên cao. Và, chiến thắng một linh hồn, Ở đó điều đó sẽ tồn tại mãi mãi. Và có lẽ phần lớn nhất trong anh em có lẽ có một tài khoản ngân hàng nhỏ ở đâu đó. Tôi vui mừng vì điều đó, và cầu xin Đức Chúa Trời ban phước dồi dào cho điều đó. Nhưng đừng để điều đó cản trở việc chiến thắng một linh hồn của anh em. Đúng vậy. Giữ các linh hồn trước tiên.

55 Bây giờ tôi đang nghĩ về có lẽ...Tôi đã hỏi Anh Neville. Hoặc, anh em không có bài học trường Chúa nhật nào đó, vì vậy chúng ta chỉ dạy từ bất cứ nơi nào, và nơi nào đó trong Kinh Thánh. Và tôi nghĩ về việc giảng dạy, sáng nay, khi tôi đang đi xuống, trước khi tôi đi vào phòng, về, về Sách Khải huyền.

56 Rồi tôi nhớ rằng một chương trình phát thanh đang phát một—một loạt bài về Sách Khải huyền. Charles Fuller, tôi nghĩ, đang viết một—một cuốn sách. Và Anh Fuller là một nhà hình bóng học, chính anh ấy. Và tôi e rằng chúng ta hầu như sẽ đến với nhau về điều đó, và anh em đã nghe một số về điều đó rồi.

57 Vì vậy, thế thì, tôi nghĩ chúng ta sẽ đi qua Sách Hê-bơ-rơ. Là một sách tốt...Bao nhiêu người thích Sách Hê-bơ-rơ?Ồ, thật tuyệt vời...Chúng ta hãy đi qua khoảng chương thứ 10. Tôi nghĩ đó là một chương hay. Tôi không biết tôi đã từng dạy về điều đó chưa, nhưng có lẽ có, ở đây, một phần của nó. Thường có hai hay ba câu, và rồi điều đó giải quyết nó, và chúng ta bắt đầu với Kinh Thánh.

58 Anh em biết đấy, đôi khi, khi tôi đến trong một kỳ nghỉ, tôi thật sự rất đói khát để có thêm một lần nữa, nơi tôi có thể ổn định tại đền tạm, hay nơi nào đó ở đây, và chỉ có một loạt nghiên cứu, giống như chúng ta thường lấy Kinh Thánh. Giống như trong một Sách nào đó, cứ đi, cứ lướt qua xem lại Kinh Thánh như thế này. Nó đặt và thiết lập Đức tin của chúng ta. Đó là những gì những bài học này dành cho, là để thiết lập Đức tin của chúng ta.

59 Bây giờ, trong chương 10 của Hê-bơ-rơ. Tôi không biết tại sao, chỉ đặt trong đó, tôi chỉ quay lại với nó. Và chúng ta muốn đọc từ đây, cho một bài học nhỏ, và dạy nó. Nếu chúng ta đi xuống đây, thấy chúng ta đã đi vào điều đó trước đây, thì tôi sẽ...chúng ta sẽ

chuyển sang điều gì khác, hoặc có thể Chúa sẽ dẫn chúng ta đến điều gì khác.

⁶⁰ Bây giờ đừng quên những buổi nhóm tối nay tại đèn tạm ở đây. Anh sẽ nói với chúng ta tối nay. Và nếu anh em có người bạn nào ở gần New Albany ở dưới đó, tại nhà thờ Anh Matheny, chúng ta sẽ nói chuyện ở đó một lát tối nay. Và rồi tối thứ Tư.

⁶¹ Và Anh Junior Jackson, tôi đã nghe anh ấy “a-men” cách đây một lát, nhưng tôi chưa hề có thể tìm thấy anh ấy. Và anh ấy đang ở trong tòa nhà. Và anh ấy là tối thứ Năm, và—và tôi tin anh ấy có buổi tối Chúa nhật. Anh ở đâu, Junior? Tôi không thể tìm thấy chỗ của anh. Ồ, không lạ gì; anh đang ngồi phía sau anh chàng to lớn đó ở đó. Buổi nhóm của anh...Điền gì...Buổi nhóm của anh vào thứ Sáu...cũng tối Chúa nhật, phải không, Junior? [Anh Jackson nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Thứ Năm và Chúa nhật. Được rồi. Và những buổi nhóm của anh ấy diễn ra tối nay, và anh ấy ở ngoài Đường State, ở New Albany. State và [“Monroe.”] Monroe.

⁶² Anh Genter, anh thấy đó là một thời gian dài kể từ khi tôi không đọc đồng hồ điện, hay sửa chữa điện nước nào. Tôi đã quên tất cả các đường phố. Nhưng có một...Tôi vẫn yêu Chúa Jêsus đã ở với chúng ta lúc đó, khi đã giúp đỡ tôi trong những ngày đó.

⁶³ Tôi đã nói với một anh em, cách đây một lát. Tôi thường đi xuống đó khi tôi đang đọc đồng hồ đo, và gõ cửa. Đọc đồng hồ đo, và lôi cuốn Kinh Thánh của tôi ra và đọc một lát, trước khi người phụ nữ đó đi ra cửa, điều gì đó giống như thế. Và tìm thấy một tòa nhà nhỏ trống không. Dĩ nhiên, anh em không thể tìm thấy họ bây giờ, nơi người nào đó đã dọn đi. Đi vào đó, và trở lại trong nhà kho và quý xuống và cầu nguyện. Đó là nguyên nhân thành đạt, đó là điều đã thiết lập nó ở đó, hãy nhìn lên Ngài.

⁶⁴ Bây giờ, Sách Hê-bơ-rơ là sự—sự phân chia giữa luật pháp và ân điển. Bao nhiêu người biết rằng chúng ta sống bởi ân điển, và không phải bởi luật pháp? Tôi tin trước giả...Không ai biết chính xác. Nhưng nó rất giống Phao-lô, đến nỗi tôi muốn gọi đó là bản viết của Phao-lô. Và ông đang nói với những người Hê-bơ-rơ.

65 Bây giờ, Phúc âm đã đến với dân Ngoại rồi, bởi vì người Do Thái đã bác bỏ Nó. Và họ đã đến với dân Ngoại với Phúc âm. Và bây giờ Phao-lô đang viết lại cho người Hê-bơ-rơ, vì nhiều người trong họ muốn trở lại theo luật pháp, giữ luật pháp, và vẫn tin vào Đấng Christ.

66 Và, anh em biết đấy, điều đó vẫn còn tồn tại cho đến ngày nay. Có những người ngày nay cố gắng giữ luật pháp của Cựu Ước, và vẫn là Cơ-đốc nhân, khi điều này rất trái ngược với điều kia. Nếu anh em làm một phần của luật pháp, anh em phải làm tất cả điều đó. “Anh em mắc nợ,” Kinh Thánh nói, “làm theo mọi luật pháp,” vì vậy, nếu anh em làm một phần của nó. Và, thế thì, nếu anh em giữ luật pháp, như của lễ, và các ngày sa-bát, và các bốn phận, và sự ăn, và sự rửa sạch, và vân vân, dưới luật pháp.

67 Nhưng chúng ta không ở dưới luật pháp bây giờ. Chúng ta đang ở dưới ân điển. Và Phao-lô đang cố gắng cho thấy luật pháp là cái bóng ở đâu. Bây giờ, ngay từ đâu, ở đây chúng ta đã thấy điều đó.

Vì luật pháp chỉ là hình bóng của những điều tốt lành ngày sau, và không phải chính hình ảnh của các vật, nên không bao giờ có thể cày những của lễ mà họ đã dâng hằng năm như vậy mà khiến kẻ đến trở nên trọn vẹn được.

68Ồ, chào ôi! Điều đó sẽ không tạo nên một bài giảng ngay tại đó sao? Thấy không? Thấy không? Bây giờ, luật pháp là cái bóng của những điều sắp xảy ra.

69 Chúng ta hãy đi qua đây, chỉ một phút. Hãy quay lại với tôi để...Tôi tin đó là chương thứ 12 của Khải huyền. Chúng ta hãy đi qua điều đó một chút, và xem thử chúng ta có thể không có được một chút gì đó tốt đẹp ngay tại đây, để bắt đầu với, suy nghĩ về “cái bóng.” Bây giờ chúng ta hãy—chúng ta hãy đọc lại, bây giờ, anh em với Kinh Thánh của mình.

Và trên trời đã xuất hiện một dấu kỳ lớn; một người đàn bà...

70 *Người đàn bà* tượng trưng cho điều gì trong Kinh Thánh? Hội thánh.

...một người đàn bà có mặt trời bao bọc, (đó là áo nàng mặc trên người, đấy), và dưới chân có mặt trăng, và trên đầu nàng đội mũ triều thiên và mười hai ngôi sao:

Và nàng đang khóc vì có thai, trong cơn đau sanh nở, và đau đớn vì sanh nở.

71 Để ý, một người đàn bà xuất hiện trên bầu trời, trước khải—khải tượng của Giăng người mặc khải. Và...Nàng được mặt trời bao bọc. Và mặt trăng đã ở dưới chân nàng. Và nàng có mười hai ngôi sao trên vương miện của mình.

72 Bây giờ biểu tượng đó là gì? Những khải tượng là những biểu tượng. Bây giờ, người đàn bà là hội thánh. Và nhà thờ đã...Mặt trăng ở dưới chân nàng. Nói cách khác, nó vẫn chiếu sáng, nhưng nàng ở trên nó. Bởi vì, nàng đã trở nên trong tình trạng mà nàng đang mang thai. Nàng đang đau đẻ. Và mặt trăng đã qua khuất, và mặt trời đang chiếu sáng. Bây giờ, mặt trăng là...

73 Điều làm cho mặt trăng chiếu sáng, là mặt trời đang chiếu sáng trên nó. Nó chỉ là cái bóng của mặt trời. Và, do đó, mặt trăng đã sống hết ngày của nó, và mặt trời đang mọc. Người đàn bà không được bao bọc với mặt trăng. Nàng được bao bọc với mặt trời; đó là hội thánh Phúc âm đang hình thành. Giáo hội Chính thống giáo cũ...

Bây giờ, anh em nói, “Ồ, đó có phải là Chính thống giáo không?” Vâng.

74 Chúa Jêsus trước tiên đã đến với người Do Thái, và không phải với dân Ngoại. Thấy không? Ngài, Ngài đã ủy thác cho các môn đồ của Ngài không được đi đến với dân Ngoại nào. Ngài phán, “Ngài đã đến với dân Ngài, và dân Ngài không tiếp nhận Ngài.” Gì vậy? Ngài đã phán, như Ngài đã ủy thác cho họ, trong chương thứ 10 của Thánh Ma-thi-ơ. Ngài phán, “Đừng đi theo đường của dân Ngoại, nhưng thà đi đến với những con chiên lạc mất của Y-sơ-ra-ên. Và khi các ngươi đi, hãy rao giảng, nói rằng Nước Thiên đàng đã gần rồi.” Thấy không? “Đừng đi trong các đường của thành Sa-ma-ri, hay bất cứ con đường còn lại nào, nhưng trước hết hãy đi đến với những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.”

75 Đó là lý do ánh sáng mặt trời rực rỡ đang chiếu sáng chung quanh người đàn bà. Và bà, đang đau đớn, chịu đựng, để sinh ra Con Trẻ này.

Và nàng đã sanh ra một con trai, con trai ấy dùng cây gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc:...

...và con rồng đứng bên cạnh người đàn bà mà đã bị (Rô-ma) nuốt chửng đứa trẻ ngay khi nó ấy ngay khi nó được sinh ra.

76 Và Rô-ma đã bắt bớ Con Trẻ. Họ sai đi và giết tất cả trẻ em, từ hai tuổi trở lên...hay, đúng hơn là, từ hai tuổi trở xuống, để họ có thể giết Đấng Christ, và bắt Ngài ở trong đó. Hê-rốt đã đưa ra sắc lệnh này.

...nhưng đứa con của người đàn bà đã được cất lên với Đức Chúa Trời,...

77 Từ sự sống lại, “đã được cất lên với Đức Chúa Trời, và ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.” Vậy thì, điều đó sẽ cất dứt tất cả giáo lý “con trai người”, phải không? Thấy không?

78 Nhưng bây giờ, “Luật pháp,” trở lại Hê-bơ-rơ 10, “có một cái bóng của những việc ngày sau,” và không phải chính hình thật đó, nhưng là cái bóng.

79 Bây giờ, đêm nọ, tôi đang thảo luận với một người rất tốt, về sự dạy dỗ về Thiên hi niên. Tôi nói, “Tôi tin vào Thiên hi niên, bởi vì có quá nhiều cái bóng của Cựu Ước mà nói rằng sẽ có một Thiên hi niên. Phải xảy ra. Quá nhiều cái bóng!”

Họ nói, “Hội thánh sẽ trải qua cơn Đại nạn chứ?”

80 Tôi nói, “Không. Hội thánh không thể trải qua cơn Đại nạn, Nó phải đi trước cơn Đại nạn. Quá nhiều cái bóng!” Nhìn xem, rằng, Nô-ê, lúc ban đầu, Nô-ê...“Tất cả Cựu Ước, tất cả luật pháp, bây giờ, là cái bóng của những điều tốt lành sắp đến.”

81 Bây giờ, trước khi thời kỳ đại nạn xảy ra, trước tiên, Hê-nóc, người...Nô-ê, Nô-ê là hình bóng đã được mang qua, giống như người nữ đồng trinh đang ngủ, nhưng Hê-nóc đã được cất lên ngay trước khi cơn đại nạn xảy đến. “Và Hê-nóc đã được cất lên, nhưng không được tìm thấy, bởi vì Đức Chúa Trời đã cất ông,” hình bóng về sự đi ra của Hội thánh. Và Nô-ê đã quan sát ông. Khi

ông thấy Hê-nóc đi, ông biết đã đến lúc vào tàu, để được mang qua cơn hoạn nạn.

⁸² Kinh Thánh nói, “Có mười người nữ đồng trinh đi ra để gặp Chàng Rể; và năm người khôn ngoan, năm người dại. Và tất cả họ đều là những trinh nữ, mỗi người trong số họ. Nhưng năm người khôn ngoan, và họ có Dầu trong đèn của họ. Và họ đi ra để gặp Chàng Rể. Và Chàng Rể đến, và những người có Dầu đi vào.” Đây, sự cất lên, đi với Chàng Rể.

⁸³ Nhưng những người bị bỏ lại phía sau, họ cũng đến và muốn vào nữa. Giống như những người đến và gõ cửa con tàu, “Nô-ê, hãy để chúng tôi vào,” nhưng Đức Chúa Trời đã đóng cửa lại.

⁸⁴ Và, ồ, thưa bạn của tôi, một trong những ngày này, Đức Chúa Trời sẽ ban cho bạn sự kêu gọi cuối cùng của bạn. Rồi cánh cửa sẽ được đóng lại, giữa sự thương xót và sự phán xét. Đừng để bị bỏ lại. Hãy vào ngay bây giờ trong khi anh em có thể. Đừng quan tâm đến những gì thế gian nói. Đi vào trong Đấng Christ. “Vì những ai ở trong Đấng Christ sẽ được Đức Chúa Trời mang đi với Ngài.” Thấy không?

Sau đó, trinh nữ khôn ngoan này đã ra đi, trong sự chuyển dịch.

⁸⁵ Và những người khác đã đến và gõ cửa, điều gì đã xảy ra? Điều gì đã xảy ra? Kinh Thánh nói, “Họ bị ném vào sự tối tăm bên ngoài, nơi có sự khóc lóc và than vãn và nghiến răng.”

⁸⁶ Y-sơ-ra-ên, khi thời kỳ đại nạn xảy đến với Ai Cập, không có một điều gì đã từng xảy ra với Ai Cập...dân Y-sơ-ra-ên, bởi vì họ đã ở trong nơi được sắm sẵn của Đức Chúa Trời, xứ Gô-sen. Không có hoạn nạn nào cả. Thấy không? Những người còn lại của họ đã ở trong cơn đại nạn, nhưng không phải người này.

⁸⁷ Bây giờ, tất cả những thứ đó là những cái bóng, chúng phải làm hình bóng cho điều gì đó. Và rồi khi chúng ta thấy sự sắp đến của Chúa, chúng ta thấy cách người ta bước đi trong những ngày đó, và thấy người ta đã bước đi như thế nào. “Để nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Đó là cách nó xảy ra ngày nay. Con người đang đi theo những dục vọng bỉ ổi của chính họ.

Sự việc đã trở nên...Xin lỗi vì những diễn đạt này, các chị em của tôi. Nhưng nó đã đến mức, cho đến khi, sự đứng đắn đoan trang thực sự là một điều gần như của quá khứ, giữa dân sự chúng ta.

⁸⁸ Ngày hôm qua, trong Bệnh viện Saint Edwards, tôi nghe một bác sĩ xé một cô gái ra từng mảnh ở đó. Ông ấy đứng lên các bậc thang nơi tôi có thể bắt tay ông, mọi người trong bệnh viện đang lắng nghe, nhìn. Có một cô gái ở phía sau đó, với một số bộ quần áo ngắn ngủn, thô bỉ này, giống như những quần ống túm nhỏ bé.

⁸⁹ Chị em biết Kinh Thánh nói gì về điều đó không? Ông nói, “Thật là gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời, cho một người đàn bà mặc quần như đàn ông.” Đúng thế.

⁹⁰ Và cô ấy đã ở đó, bước đi-...Bác sĩ nói...Một người đi khắp khiêng, một chút. Tôi biết anh ấy, nhưng tôi không thể nghĩ ra tên anh ấy. Anh ấy nói, “Cô có ý nói với tôi rằng chị ấy đã để cho cô vào bệnh viện này như thế không?” Nói, “Ồ, cô là một sự ô nhục đối với bệnh viện. Hãy ra khỏi đây.”

Tôi nói, “Anh bạn, tôi muốn bắt tay anh.” Chắc chắn vậy.

⁹¹ Nói, “Làm thế nào cô từng vào được cửa trước? Cô không xấu hổ về chính mình sao, để đến đây ăn mặc như vậy sao?”

⁹² Tôi nghĩ, “Ồ, anh ơi, đúng vậy.” Tôi ngưỡng mộ một người có đủ can đảm để gọi đúng là “đúng,” và sai là “sai,” bất kể người đó là ai. Thấy không? Nhưng, việc thích hợp với khuôn phép lễ nghi, ồ, xin cho tôi...

⁹³ Anh sẽ tha thứ cho tôi, phải không? Tôi muốn dừng lại ở đây chỉ một phút. Bây giờ, tôi muốn, có thể giải quyết điều này chỉ một chút, người bạn yêu dấu của tôi. Đừng nghĩ rằng Anh Branham đang cố tỏ ra khiếm nhã. Tôi không. Tôi chỉ đang cố gắng nói sự thật. Và những gì tôi biết, nơi xa kia trong miền Vinh hiển, một ngày nào đó, nếu tôi thấy sự sống của anh chị em bị hủy diệt, và rồi tôi biết rằng tôi là nguyên nhân của nó, và biết Lễ thật và không muốn nói Nó. Không, tôi sẽ cất nó ra khỏi vai tôi, khỏi vai anh chị em. Anh chị em hãy đưa ra quyết định của mình.

⁹⁴ Phụ nữ của chúng ta mà ăn mặc như thế, thì có một tà linh. Thấy không? Chỉ có một điều trong Kinh Thánh đã từng làm điều

đó. Đó là ma quỷ, đã lột trần dân sự. Nhìn kia. Bây giờ, tôi không có ý nói chị em vô đạo đức; Tôi không có ý đó, chị yêu dấu của tôi. Nhưng chị em đang ở trong xu hướng của thời đại, theo cách như vậy, cho đến khi chị em chỉ đơn giản là...Chị em nghĩ thật tốt vì những người khác làm điều đó, và chị em không nhận ra rằng đó là ma quỷ đang làm điều đó. Chắc chắn, là vậy. Chị em không được ưa chuộng. Chị em bị điên. Xin lỗi vì sự điên đạt. Ồ, đúng vậy. Tôi muốn nói, các chị em đang điên cuồng đẩy điều đó ra khỏi Đức Chúa Trời.

⁹⁵ Ồ, Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, không phải luôn luôn phấn đấu với con người. “Không muốn bất cứ ai bị hư mất, nhưng tất cả đều có thể đến với sự ăn năn.” Và Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự can đảm, trong thời mà khi các thầy giảng... Đây là nơi nó đã bắt đầu, là bởi vì mục sư của anh em, tại bục giảng, đã đưa ra điều đó. Đúng vậy. Anh em nên bị dứt phép thông công. Nếu tôi có một nhà thờ, và phụ nữ đã làm điều đó trong nhà thờ, lập tức họ sẽ đi ra khỏi danh sách hội thánh. Vâng, thưa quý vị. Ngay tại đó, cho đến khi anh chị em đứng thẳng dậy, bắt đầu một cách chính xác. Đức Chúa Trời bắt họ phải chịu trách nhiệm. Nhưng, ngày nay...

⁹⁶ Tôi đi ra đến bệnh viện Thánh Joseph. Tôi thường xuyên nhận những cuộc gọi đến bệnh viện, những trường hợp khẩn cấp này. Đi ra ngoài đó để thấy một em bé, sắp chết, bị ung thư... hay tình trạng giải phẫu thận; lấy ra một quả thận, chỉ mới hai hay ba ngày tuổi. Và làm thế nào mà đưa bé tội nghiệp đó... Và ở đó tôi nhận thấy, trong bệnh viện Công giáo, thật tử tế và hào phóng.

⁹⁷ Tôi đi đến một bệnh viện Tin Lành. Có một phụ nữ sắp chết, và tôi bước đến để đặt tay lên. Cha tuyên úy, đang đứng đó, nói... Và tôi cho ông biết rằng tôi là người cùng giáo phái với ông. Nói, “Hừ! Không! Đừng, đừng, đừng! Đừng làm thế. Đừng đặt tay lên cô ấy.”

Tôi nói, “Kinh Thánh đã nói.”

⁹⁸ “À, đi ra!” Nói, “Thứ đó không tốt. Không, chúng tôi không muốn anh đặt tay lên một người đau ở đây.” Thấy nó như thế nào không?

⁹⁹ Và đó là lý do giáo hội Công giáo đang nuốt chửng họ, bởi hàng ngàn. Đúng vậy. Bởi vì, người Tin Lành đã không đi khá sâu trong Đức Chúa Trời để có một kinh nghiệm, để biết sự cứu rỗi chân thật, thuở xưa, được cảm nhận bằng tấm lòng, Quyền năng của Đức Chúa Trời, là gì. Đó là lớp học tầm thường của anh em. Và có lớp người đầy dẫy của anh chị em, đang chờ đợi sự Đến của Chúa. A-men. Thế đấy.

¹⁰⁰ Để ý, “Luật pháp có một cái bóng.” Tất cả những điều này mà chúng ta thấy bây giờ là một cái bóng, là những cái bóng, và bây giờ chúng đang trở nên xác thực. Giống như một cái cây mọc lên, và nó trở thành một nhánh; rồi nó đi vào hạt giống, để sản sinh ra cùng loại hạt giống đã đi vào lòng đất. Tất cả những điều này đến từ Sáng thế ký. Và, ngày nay, bây giờ...

¹⁰¹ “Nhưng những người thờ phượng này, những người đã đến dưới cái bóng, có thể không bao giờ được trở nên trọn lành.” Chúng ta hãy tập trung vào lời đó ở đó.

...họ đã cậy tế lễ đã dâng hằng năm như vậy hầu cho người đến trở nên trọn lành.

¹⁰² Tôi muốn anh em bây giờ...Anh em đã không nghe, nhiều lần, người ta nói, “Ồ, không có gì hoàn hảo cả”? Đúng thế, anh em không thể hoàn hảo trong mắt của con người.

¹⁰³ Nhưng anh em phải là người trọn vẹn, nếu không anh em sẽ không bao giờ lên Thiên đàng. Đúng thế. Kinh Thánh nói, Chúa Jêsus phán, trong các phước lành, Ma-thi-ơ; phán, “Vậy các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Thế thì, anh em phải trở nên trọn vẹn như Đức Chúa Trời, nếu không thì anh em bị hư mất. Bây giờ anh em sẽ làm điều đó như thế nào? Thấy không?

¹⁰⁴ Bây giờ, một sai lầm nhỏ, và anh em bị lạc đường; một cái nháy nhỏ của mắt, và anh em chết; bởi vì không có gì có thể đi vào những Nơi đó ngoài “sự trọn vẹn.” Đức Chúa Trời đã đặt Satan lên Đó, một lần, như một Thiên sứ, mà hắn là Con của Buổi sáng, và hắn đã lấy những điều tốt đẹp của Đức Chúa Trời và làm hư hỏng chúng thành điều ác. Đức Chúa Trời chắc chắn rằng sẽ không có gì vào Đó mà sẽ làm điều đó lần nữa. Thấy không?

¹⁰⁵ Vậy thì, anh em phải trở nên trọn vẹn. Chúa Jêsus phán, “Vậy các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Bây giờ, anh em sẽ như thế nào, khi anh em liên tục phạm tội, khi anh em liên tục làm điều gì sai? Bây giờ, điều này hầu như sẽ đặt một chút khúc mắc trong những người giữ luật pháp, nhưng, để ý. Nó không phải là những gì anh em làm; đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm. Nó không phải là những gì anh em làm; đó là những gì Ngài đã làm. Thấy không? Anh em không thể là người trọn vẹn; anh em không thể là, trong chính mình. Nhưng, trong Đấng Christ, anh em được trọn vẹn. Anh em không tin vào những công việc tốt của chính mình, hay giáo hội của chính anh em thuộc về, nhưng anh em đang tin cậy vào Huyết của Chúa Jêsus. Thế đấy. Đó là những gì làm cho anh em trọn vẹn. Đó là điều neo giữ đức tin của anh em.

¹⁰⁶ Rồi, về sự chữa lành Thiêng liêng, cùng một cách. Tôi không tin cách tôi cảm thấy. Nếu tôi làm vậy, tôi sẽ ở trên giường, sáng nay. Nhưng tôi đang tin cậy vào công việc đã hoàn tất của Ngài. Ngài đã nói điều đó; Ngài đã hứa điều đó; Tôi tin điều đó. Thấy không? Chính là điều đó. “Vậy anh em hãy nên trọn vẹn.”

¹⁰⁷ Bây giờ, ờ, xin cho chúng con đến một mặt một chút, điều gì đó ghi lại trong lòng tôi. Cho phép tôi hỏi anh chị em đôi điều. Chúng ta đang sống trong thời đại phán xét bây giờ, không phải là sự Phán xét lớn, nhưng là sự kêu gọi ra khỏi Hội thánh. Anh chị em tin điều đó không? Chúng ta đang sống trong những ngày của sự phân rẽ. Có một—một người khốn khổ, một—một sự phân biệt màu da đang cố gắng dấy lên trong đất nước. Điều đó vô lý. Nhưng có một thời gian phân rẽ thực sự; đúng với sai. Đức Chúa Trời phân rẽ dân sự Ngài, gọi họ ra. Anh em có biết không, chính từ ngữ *hội thánh* có nghĩa là “phân rẽ; gọi ra; tách ra”? A-men. “Hãy ra khỏi giữa họ,” Kinh Thánh nói, “đừng dục phân vào tội lỗi của họ và sự ô uế của họ, và Ta sẽ tiếp nhận các người cho chính Ta. Và các người sẽ là con trai và các con gái cho Ta, và Ta sẽ là Đức Chúa Trời đối với các người. Hãy ra khỏi họ!” Đó là thì giờ phân rẽ. “Và càng nhiều hơn khi anh em thấy ngày này đang đến gần.”

108 Giáo hội mà đã từng cố gắng bước đi, họ tự lập giáo phái, và bây giờ họ trở nên trong một tập đoàn lớn vĩ đại của sự sống giống như thế giới. Đây, đúng như Kinh Thánh đã nói họ đã làm trong Cựu Ước, họ cũng vậy, nhiều người trong họ. Đức Chúa Trời đã gọi họ ra, tỏ cho họ thấy những phép lạ và điều kỳ diệu, và cả thế hệ bị chết trong đồng vắng; sau khi họ đã thấy những phép lạ, sau khi Đức Chúa Trời đã làm phép lạ trên họ, sau khi họ đã thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng, trong lòng họ, họ là những người không tin, những lời lảm bảm với Đức Chúa Trời, những người phàn nàn. Đức Chúa Trời chỉ phán, “Hỡi Môi-se, hãy phân rẽ.” Và Ngài đã bắt đầu một thế hệ mới, để đưa họ vào miền đất hứa.

109 Để ý. Bao nhiêu người ở đây sáng nay là Cơ-đốc nhân? Mời các bạn giơ tay lên, cứ giơ tay lên, “Tôi là Cơ-đốc nhân.” Đức Chúa Trời được ngợi khen, rằng anh chị em là Cơ-đốc nhân. Anh chị em đã trở thành những Cơ-đốc nhân như thế nào? Bởi vì anh em đã nói, “Tôi—tôi muốn trở thành một Cơ-đốc nhân”? Bởi vì anh em đã tìm kiếm Đức Chúa Trời, bằng nước mắt? Bởi vì Đức Chúa Trời, bởi ân điển, đã gọi anh em. Đúng vậy. Không phải vì anh em đã tìm kiếm Ngài; bởi vì Ngài đã tìm kiếm anh em.

110 Bây giờ, nếu anh em để ý, về phía Báp-tít, hay Trưởng Lão, niềm tin Arminian, tất cả đều bắt đầu kém năng lực. Họ nói, “Ồ, nếu Đức Chúa Trời gọi tôi, ha-lê-lu-gia, thì tôi ổn thôi. Tôi sẽ làm những gì tôi muốn.” Điều đó cho thấy anh em đã không có nó, và không được kêu gọi. Đúng vậy. Nếu Đức Chúa Trời kêu gọi anh em, anh em sẽ yêu Ngài rất thiêng liêng, những thứ thuộc về thế gian sẽ chết đối với anh em. Đúng vậy.

111 Anh chàng trẻ tuổi đang ngồi ở đó ghi âm bây giờ. Anh ấy mời tôi, khi đi vào, đó là...một trong những người anh em của tôi, Ông Mercier. Và anh ấy ghi âm những Sứ điệp trong các buổi nhóm, và người cộng sự của anh ấy; Leo và—và Gene, ở phía sau đây. Leo nói với tôi, đến vào sáng nay, anh ấy nói, “Anh Branham, cái nào là đầu tiên; đức tin sanh ra tình yêu thương, hay tình yêu thương sanh ra đức tin?”

112 Tôi nói, “Tình yêu thương sanh ra đức tin. Không phải đức tin, tình yêu. Anh em phải yêu, trước tiên, trước khi anh em có thể có đức tin.”

113 Vì vậy, nếu anh em nói anh em có đức tin, và không yêu mến Đức Chúa Trời một cách thiêng liêng, đức tin của anh em là vô ích. Thấy không? Anh em phải yêu mến Đức Chúa Trời. Do đó, anh em có thể gia nhập tất cả các giáo hội trong nước, làm bất cứ điều gì anh em muốn, làm tất cả những lời thú nhận mà anh em muốn; nhưng nếu không có tình yêu thương được sanh lại, Đức Thánh Linh, chân thật, đích thực trong lòng anh em dành cho Đức Chúa Trời, thì đức tin của anh em là vô ích. Cho dù anh em xưng nhận rằng anh em tin Đức Chúa Trời thế nào đi nữa, điều đó không liên quan gì với nó. Nó phải được sinh ra trong lòng con người, rồi anh em có Sự sống Đời đời, có thể không bao giờ bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời.

114 Bây giờ, nếu chúng ta có thời gian, thấy không có nhiều người trong các bạn có Kinh Thánh, nhưng qua Sách Khải huyền. Hãy lắng nghe bây giờ. Hãy suy nghĩ để giải quyết vấn đề và mở lòng ra. Tôi muốn nói điều gì đó ở đây bây giờ. Tôi muốn anh em lắng nghe kỹ, trong khi Đức Thánh Linh ở gần.

115 Kinh Thánh nói, trong Khải huyền, rằng, anti-christ sẽ đến trong ngày sau rốt, và nó sẽ rất thô lỗ. Và cũng trong Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 24, Chúa Jêsus phán, “Khi anti-christ đến, đến nổi nó—nó sẽ rất gần gũi, giống như công việc thực sự của Đức Chúa Trời, cho đến nổi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Hãy xem, “Lừa dối chính những người được Chọn...”

116 Chữ “Chọn,” nó đến từ đâu? Từ chữ “Được chọn.” “Nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Thấy không? Nhưng nó không thể. Ngợi khen Đức Chúa Trời vì điều đó! Nó không thể được.

117 Giống như trong Hê-bơ-rơ, chương thứ 6, Ngài phán, “Vì không thể được cho những người đã từng được một lần, và đã được dự phần của Đức Thánh Linh, và đã ném biết những ân tứ trên trời, và quyền phép của đời sắp đến, nếu họ vấp ngã và làm mới chính mình để ăn năn.” Không thể được. Không thể được

thực hiện. Đúng vậy. Nó có thể bị bắt chước. Nó có thể bị giả mạo. Người ta có thể hành động giống như họ *thế này thế kia*, và họ có thể bị lung lạc với mọi thứ tầm thường.

118 Nhưng một người đã từng được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, phương hướng của—của người ấy được đặt hướng về phía Sao Bắc Cực. Ha-lê-lu-gia! Và tất cả địa ngục sẽ không bao giờ lay chuyển người đó. Đúng vậy. Tôi không nói anh ấy sẽ không phạm sai lầm. Tôi sẽ không nói anh ấy sẽ không trượt chân và ngã. Đúng thế. Nhưng ngay khi người ấy có thể đứng dậy, mắt người ấy nhìn lên Ngôi sao ở đằng kia, và người tiếp tục đi chuyển. Chắc chắn. “Được chọn!”

119 Bây giờ, Kinh Thánh đã nói, và tôi biết đó là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Kinh Thánh đã nói điều này. Hãy lắng nghe bây giờ. Hiểu không? “Và con thú, và tiên tri giả,” t-i-ê-n-t-r-i, số ít. “Và con thú,” quyền lực. Ba ngôi của địa ngục; giống như ba ngôi của Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy xem.

Và nó đã khiến cho tất cả, cả nhỏ...lớn, mà giàu hay nghèo, bị ràng buộc hay tự do, (nam hay nữ, đàn ông hay đàn bà, trẻ em hay bất cứ ai)...

...nó đã làm cho tất cả, cả nhỏ và lớn...nhận được một dấu hiệu trên...trán của họ, và được đóng ấn vào vương quốc tối tăm.

120 Bây giờ có hai ấn đang diễn ra ngày hôm nay. Và anh em không biết lúc nào...Ồ, thưa anh em, hãy để điều này thấm sâu vào. Anh em không biết giờ nào, mà anh em ở trên ranh giới ngày hôm nay, sẽ đưa ra quyết định cuối cùng của mình. Đúng vậy. Anh em không thể do dự quá lâu. “Thần của Ta sẽ chẳng hăng ở trong loài người luôn.” Vì vậy, anh em có thể do dự một lúc. Nhưng, “Thánh Linh của Ta sẽ chẳng hăng ở trong loài người luôn,” ở trên con người bên bờ vực.

121 Để ý, dấu hiệu của con thú là dấu hiệu của sự bội đạo, ma quỷ, các công việc của ma quỷ. Chúa Jêsus phán, “Bởi tư cách thành viên giáo hội của họ?” [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] “Bởi thần học của họ?” [“Không.”] “Bởi kinh nghiệm thần học của họ?” [“Không.”] “Bởi *bông trái* của họ các người sẽ biết họ.”

¹²² Bây giờ, vì vậy, bông trái của Đức Thánh Linh là tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhẫn nhục, nhân từ, sự dịu dàng, kiên nhẫn, nhu mì. Đó là bông trái của Thánh Linh. Và, bông trái, đó là dấu hiệu của Đức Thánh Linh, cho thấy tình yêu Thiên liêng đã neo chặt trong lòng, và những thứ thuộc về thế gian đã chết.

¹²³ Bây giờ, dấu hiệu của ma quỷ, là sự giả mạo; các việc làm, không phải ân điển. Các công việc phủ bóng những điều sắp đến; đạo đức giả, đi nhà thờ, giả vờ là một Cơ-đốc nhân; sống như thế gian, có những vấn đề với thế gian, đi ra và hành động như thế gian. “Và rất gần gũi,” cho đến khi cả hai bên sẽ nhìn thấy chính xác, “lừa dối chính những người được Chọn...” Đây là một thành viên giáo hội, đi nhà thờ thường xuyên; một người rất tốt, đi nhà thờ; người tốt, tốt về mặt đạo đức. Nhưng, tuy nhiên, ngay trong sâu thẳm của bản thể bên trong của họ, không bao giờ có một kinh nghiệm về Chúa Jêsus đang ngự ở đó.

¹²⁴ Hãy nhìn Ê-sau và Gia-cốp. Ô, Ê-sau là một người tốt gấp đôi như Gia-cốp. Chắc chắn, ông ấy đã vậy. Nhưng, Gia-cốp có một điều, “Ông đã được đền đáp xứng đáng.” Ông đã nhìn thấy quyền trưởng nam đó, và coi đó là điều vĩ đại nhất trên trái đất.

¹²⁵ Và, ngày nay, chúng ta cố gắng xem xét việc đi nhà thờ, nghe Tiến sĩ A *gì đó* hay Anh A *gì đó* nói, làm những việc như thế, hay gia nhập một giáo hội tốt đẹp với một nhóm tốt đẹp đang diễn ra, sự phục hưng tốt đẹp. Chúng ta gọi đó là việc làm tốt. Không phải thế.

¹²⁶ Đức Chúa Trời nhìn vào tấm lòng. Và, tấm lòng của Gia-cốp, nó không quan tâm điều gì đến hay đi. Có một mục đích vững chắc cho ông, đó là, để có được quyền thừa kế đó.

¹²⁷ Có một người tin thật, ngày nay. Hãy để thế gian gọi anh em bất cứ điều gì họ muốn. Hãy để họ nói bạn là người cuồng tín, nếu họ muốn. Họ gọi Chúa Jêsus là, “Bê-ên-xê-bun.” “Huống chi họ sẽ gọi các ngươi,” Ngài phán. “Phước cho các ngươi khi người ta sẽ bắt bớ các ngươi, nói mọi điều dữ nói vu cho các ngươi, vì có Ta. Hãy vui mừng, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng của các ngươi ở trên Trời là lớn lắm, vì họ đã bắt bớ các đấng tiên tri trước các ngươi như vậy.” Anh em hiểu điều đó không?

128 Vậy thì, Ấn chứng của Đức Chúa Trời là gì, vậy? Ê-phê-sô 4:30, nói, “Chớ làm buồn lòng Đức Thánh Linh.” Cái gì? Ê-phê-sô 4:30, anh em đang đánh dấu điều đó. “Chớ làm buồn Đức Thánh Linh.” Bây giờ, tôi biết một số người trong họ nói đó là *điều này*, hoặc *điều kia*, hoặc *điều nọ*. Nhưng, cho dù thế nào đi nữa, Kinh Thánh đã nói, “Hãy để mọi lời của người ta là đối trá, và Lời Ta là thật.”

129 Một số người nói, “Giữ các ngày, là dấu hiệu.” Và một số người nói, “Làm *điều này*, là dấu hiệu.” Và một số người nói, “Là một chứng nhân của *điều này*, là dấu hiệu.”

130 Nhưng, Kinh Thánh nói, “Chớ làm buồn lòng Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được đóng ấn cho đến Ngày cứu chuộc.” Bao lâu? “Cho đến Ngày cứu chuộc của anh em.” Làm thế nào nó có thể được thực hiện?

131 Đức Chúa Trời có thể phạm sai lầm không? Ngài có thể ban cho một người Đức Thánh Linh...Và Ngài là vô hạn, biết từ khởi đầu đến cuối cùng, sẽ ban cho một người Đức Thánh Linh, và hứa với người đó Sự sống Đời đời, và rồi quay lại, lấy Nó ra khỏi người đó? Điều đó sẽ làm cho Ngài trở nên hữu hạn, giống như tôi và các bạn, phải tuân theo những sai lầm.

132 Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, Cha Thiên Thượng của chúng ta không phạm sai lầm. Ngài...Chắc chắn vậy. Ngài không thể phạm sai lầm. Từ ban đầu, Ngài là vô hạn; và Ngài sẽ là, cho đến lúc cuối cùng. Ngài không thể phạm sai lầm. Ngài trọn vẹn.

133 Để ý, bây giờ tôi sẽ trở lại trong—trong Hê-bơ-rơ một lần nữa. Bây giờ, “Vậy anh em hãy nên trọn vẹn.” Bây giờ tôi sẽ bỏ qua bây giờ và đi vào sách Khải huyền.

Và nó đã làm cho tất cả, cả...lớn, (già, trẻ, nam và nữ)...
bị trói buộc và tự do, đều chịu một dấu ghi trên trán, và
trong tay họ:

134 “Và nó đã lừa dối tất cả ngoại trừ những người có tên được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con.” Nó đã lừa dối tất cả, cả trái đất, các hệ thống thờ cúng tôn giáo. Nó đã tiếp nhận Cơ-đốc nhân giả mạo. Nó đã lừa dối thành viên giáo hội. Nó đã lừa dối con người đạo đức. Nó đã lừa dối người tốt. Nó đã lừa dối

cái gọi là thầy giảng. Nó đã lừa dối những người tự xưng là Cơ-đốc nhân.

¹³⁵ Nó đã lừa dối tất cả bằng sự tuyên truyền vĩ đại của mình, nói, “Tất cả chúng ta là một giáo hội lớn, và tất cả chúng ta nên liên hiệp với nhau, và có những điều thuộc về thế gian và giáo hội và nhà nước, liên hiệp. Những gì nó...Chúng ta sẽ giải quyết tất cả các cuộc chiến tranh, mãi mãi.”

¹³⁶ Hàng ngàn bà mẹ, hàng triệu người trong số họ, sẽ nói, “Đó là điều chúng tôi muốn.” Hãy xem nó đến từ đâu, thưa chị em. Hãy xem bối cảnh của nó ở đâu.

¹³⁷ “Và nó đã lừa dối tất cả những người có tên không được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con.”

¹³⁸ Bây giờ anh em đã sẵn sàng chưa? Nó đây này. Đó là một thùng rượu gấp đôi và một trách nhiệm nặng nề. Hãy lắng nghe nó, bây giờ. “Nó đã lừa dối tất cả những ai có tên không được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con...” Từ khi họ gia nhập giáo hội? Từ thời gian trong buổi nhóm phục hưng? Tên của họ đã được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con khi họ đến trong hội thánh? Không. “Những cái tên được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi sáng thế!” A-men. Chính là điều đó. Anh em hiểu điều đó không? Điều đó đã được nhìn qua, trong hàng trăm năm, giữa các giáo sư.

¹³⁹ Nhưng, hãy xem, tên của Cơ-đốc nhân không được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con khi người ấy đến bàn thờ. Kinh Thánh nói, “Tên người đã được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con, suốt từ khi sáng thế.” “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến. Và tất cả người đến, Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống đời đời, và sẽ khiến người ấy sống lại trong những ngày sau rốt.” Chúng ta sợ hãi về điều gì?

¹⁴⁰ Hãy nghe tôi, người anh em mến mỗi của tôi. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jêsus là Chiên Con của Đức Chúa Trời đã bị giết từ khi sáng thế.” Để ý. Ô, chao ôi! Thật điều này đốt cháy lòng anh em! Thật điều này mang lại cho anh chị em niềm hy vọng! Trở lại trước khi sáng thế, khi Sa-tan làm bại hoại, kẻ gian ác; Đức

Chúa Trời, là vô hạn, đã nhìn xuống qua dòng thời gian, và thấy sự cuối cùng.

¹⁴¹ Sự biết trước! Nếu Ngài không biết mọi sự, anh em đã giới hạn Đức Chúa Trời, anh em đã làm cho Ngài hữu hạn giống như anh em và tôi. Nhưng, Đức Chúa Trời là không giới hạn; quyền năng của Đức Chúa Trời, sự hiểu biết của Đức Chúa Trời, mọi thứ. Ngài là Đấng Toàn Năng.

¹⁴² Trở lại trước khi sáng thế, khi Sa-tan làm điều ác, bởi vì Sa-tan đã có trong tâm trí hắn những gì hắn sẽ làm, và Đức Chúa Trời đã thấy cách Ngài có thể chống lại điều đó. A-men.

¹⁴³ Kinh Thánh nói, “Ban đầu đã có Lời,” Thánh Giăng 1, “và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời,” lúc ban đầu, khi thời gian bắt đầu. Đó là cõi Đòi đòi, trước đó, đây là lúc, chúng ta đang nói về.

¹⁴⁴ Đòi đòi giống như một—một bức tranh toàn cảnh. Nó không bao giờ—nó không bao giờ kết thúc. Đó là một vòng tròn, tiếp tục mãi mãi và mãi mãi và mãi mãi. Đó là một bánh xe vô tận không bao giờ dừng lại hoặc không bao giờ có kết thúc. Nhưng Sa-tan đã đột nhập vào đó, và đi xuống đây và sẽ làm hỏng toàn bộ sự việc.

¹⁴⁵ Nhưng, Đức Chúa Trời đã thấy nơi mà sẽ có một khoảng thời gian. Và là Đấng vô hạn vĩ đại, từ đầu đến cuối, Ngài đã nhìn xuống. Và Ngài đã có, lúc ban đầu, là Lời. Bây giờ, một lời là một ý tưởng được biểu lộ. Đức Chúa Trời bắt đầu suy nghĩ, khi Ngài bắt đầu nhìn thấy mọi con người từng đến trên đất, và mọi loài chim, và mọi con bọ chét, và mọi con ruồi. Ha-lê-lu-gia! Đó là Đức Chúa Trời vô hạn, Toàn Năng, Đòi đòi, luôn hiện diện. Đó là Đấng mà chúng ta hầu việc sáng nay.

¹⁴⁶ Con đường trở lại lúc ban đầu, và Ngài đã thấy rằng đã có một số người sẽ mong muốn được cứu, một số người sẽ muốn được cứu, một số người sẽ trung thành trong lòng họ. Họ đã muốn được cứu. Thế thì, Ngài phải chuẩn bị cho sự cứu rỗi của họ, đúng vậy, nếu không họ sẽ không bao giờ được cứu. Và Ngài biết rằng bất cứ điều gì không hoàn hảo không thể vào Thiên đàng,

vì vậy Ngài phải tạo ra một con đường hoàn hảo cho họ. A-men. Anh em thấy điều đó không?

147 Rồi, trở lại đó, Ngài phán, “Ta, chính Ta, sẽ xuống thế gian và mang lấy xác thịt con người, và Ta sẽ trả hình phạt được yêu cầu ở đây. Và Ta sẽ chịu thay, và Ta sẽ làm cho họ trọn vẹn bởi vì Ta sẽ mang họ đến với Ta, và Ta là trọn vẹn.”

148 Rồi khi Chúa Jêsus phán, “Vậy các người hãy nên trọn vẹn, như những kẻ...Đức Chúa Trời là trọn vẹn.”

149 Rồi đây là thân thể bị đánh đập và bầm dập vì tội lỗi này, và mọi tội lỗi mà thế gian đã từng có hoặc sẽ có, đều được đặt trên Ngài. Và Ngài là thân thể mà Đức Giê-hô-va đã sống lại vào ngày cuối cùng ở đó, vào ngày thứ ba sau khi Ngài chết.

150 Và nếu chúng ta ở trong Thân thể đó, chúng ta cũng trọn vẹn như Thân thể đó. A-men. Thế đấy. Làm thế nào anh em vào được trong Thân thể đó? Làm thế nào để anh em đi vào Nó? Kinh Thánh nói, trong Rô-ma 8:1, “Cho nên không có sự đoán phạt nào đối với những người ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, là những kẻ không bước đi theo xác thịt, nhưng bước đi theo Thánh Linh.” Họ không quan tâm thế gian nói gì, hay người nào khác nói gì, hay thậm chí gia đình họ nói gì. Họ bước đi trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, trong tình yêu Thiên liêng, trọn vẹn. Anh em hiểu điều đó không?

151 Làm thế nào để anh em đi vào Nó? Bằng cách gia nhập giáo hội? Bằng cách bắt tay? Bằng phép báp-têm bằng nước? Không, thưa quý vị.

152 Chương 12 của Cô-rinh-tô thứ Nhất nói, “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm vào trong một Thân thể, và trở nên những chi thể của Thân thể đó.” Và, thế thì, nó không phải là những gì tôi đã làm, tôi là gì, tôi là ai, hay không có gì về nó. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, trong Đấng Christ, và chúng ta được trọn vẹn với Cửa Lễ của mình.

153 Ngài không phạm sai lầm. Ngài sẽ không mang bạn vào nếu bạn không xứng đáng. Ngài biết tấm lòng của bạn. Đúng vậy. Ngài biết bạn là người như thế nào. Ngài biết động cơ của bạn. Ngài biết bạn là người như thế nào. Có những cái bẫy dọc đường.

Chắc chắn, ma quỷ sẽ khiến anh em vấp ngã. Và anh em nói, “Con không có ý làm điều đó. Lạy Chúa, Ngài biết điều đó.” Anh em vẫn trọn vẹn bởi vì có một Huyết trọn vẹn được ban cho anh em, mỗi ngày, và một Cửa Lễ chảy máu đang treo trước Ngai của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Đúng vậy. Bây giờ, làm thế nào anh em vào được Đó? Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước...

154 Bây giờ, Đức Chúa Trời đã phán rằng Chúa Jêsus...Bây giờ hãy suy nghĩ chín chắn. Hãy mở lòng mình ra. Nhìn kia. Kinh Thánh nói, “Chúa Jêsus là Chiên Con bị giết từ” (đâu?) “trước khi sáng thế.” Ngài đã bị giết. Tại sao? Đức Chúa Trời, là Cha, khi Ngài nhìn xuống và thấy cách...

155 Chúa Jêsus không bao giờ đến chỉ để chết một cái chết bừa bãi. Ngài không bao giờ đến, để nói, “Ồ, có lẽ người nào đó sẽ thương xót khi họ thấy cách tôi chết, mọi thứ.” Không. Không. Đức Chúa Trời không điều khiển công việc của Ngài như thế. Đức Chúa Trời điều hành công việc của Ngài một cách hoàn hảo. Đúng vậy.

156 Ngài biết chính xác điều gì sẽ xảy ra. Đó là cách Ngài có thể báo trước. Ngài biết chính xác những gì Ngài...“Ngài không muốn bất cứ ai bị hư mất.” “Ngài không muốn,” nhưng, nếu Ngài là vô hạn, Ngài biết ai sẽ được cứu và ai sẽ không. Do đó, anh em có thể yên tâm, nếu anh em đã tiếp nhận Đức Chúa Trời và được đầy đầy Đức Thánh Linh, anh em được neo đậu cho đến đích đến Đời đời của mình. Một cách chính xác. Đấy, Ngài biết trước.

157 Bây giờ hãy xem. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jêsus, Chiên Con, đã bị giết trước khi sáng thế.” Ồ! Tôi—tôi biết tôi hành động buồn cười ở đây, nhưng tôi—tôi—tôi cảm thấy vinh hiển. Nhìn kia. Gì vậy? Chúa Jêsus đã bị giết ngay cả trước khi thế gian có một vết bản đầu tiên. Chúa Jêsus đã bị giết rồi. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời...Nó đây này. Nhận lấy nó. Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước, khi Ngài là Lời lúc ban đầu, Ngài đã nhận biết một ý tưởng. Bây giờ nó chỉ là một ý nghĩ; rồi khi Ngài phán điều đó, và phán nó sẽ xảy ra, Chúa Jêsus đã bị giết chính giây phút Đức Chúa Trời phán ra Lời. Rồi điều gì? Bốn ngàn năm sau, Ngài đến và trả giá, mà Đức Chúa Trời đã thực hiện lúc đó ở đây, bởi

Lời Ngài. Ngài phải đến. Tất cả ma quỷ trong địa ngục không thể ngăn cản Ngài đến. Đức Chúa Trời đã phán điều đó rồi.

158 Bây giờ, hỏi người tin, bạn đã mang giày vui mừng của mình chưa? Hãy lắng nghe điều này. Nếu bạn là Cơ-đốc nhân, nếu bạn thật sự là con cái Đức Chúa Trời, Kinh Thánh đã nói...

Đó không phải là, “Ồ, thầy giảng!”

159 Đó là Kinh Thánh. Nó nói, “Tên của anh em đã được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.”Ồ, chào ôi! Cùng lúc mà Đấng Christ...mà Đức Chúa Trời đã phán Đấng Christ sẽ bị giết, Ngài đã viết tên của anh em với tên của Ngài. Ha-lê-lu-gia! Thế đấy. Tên của anh chị em đã được viết trong...

160 Ngài phán, “Và nó đã lừa dối tất cả, lớn, nhỏ,” rất nhiều người là thuộc viên giáo hội, những Cơ-đốc nhân giả mạo. “Nó đã lừa dối tất cả những người không được viết tên,” không phải trong sách giáo hội, nhưng, “trong Sách Sự Sống của Chiên Con” (khi nào?) “trước khi sáng thế.” Đức Chúa Trời đã viết tên của anh em vào Sách Sự Sống của Chiên Con, bởi Lời được phán của Ngài. Và đã sai Đấng Christ, Của Lễ, để mua nó, để cứu chuộc cùng một nhóm mà Ngài đã viết tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. [Băng trống—Bt.]

161 Bây giờ, “Những kẻ Ngài đã gọi, Ngài đã xưng công bình.” Ngài đã kêu gọi họ trước khi sáng thế. “Những kẻ Ngài đã gọi, Ngài đã xưng công bình. Và những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.” Cũng chính Đức Chúa Trời đó, mà trước khi sáng thế, đã gọi tên anh em và viết nó vào Sách Sự Sống của Chiên Con; trong Sách, từ khi sáng thế, đã dành một chỗ trong sự Vinh hiển cho anh em. “Và khi đèn tạm trên đất này bị hư nát, chúng ta có một đèn tạm đang chờ đợi chúng ta ở đó trong sự Vinh hiển...?...” Thế đấy. Đó là Phúc âm.

162 Chúng ta đang lo lắng về điều gì? Tại sao chúng ta cứ nhìn như thế này, “Ồ, tôi chỉ tự hỏi”?

163 Hãy ngẩng đầu lên! Kinh Thánh nói, “Hãy nhắc đầu gối yếu ớt lên. Và hãy để những bàn tay gơ lên, mà đã từng buông thõng xuống. Hãy để người yếu đuối, nói, ‘Tôi mạnh mẽ.’” A-men.

164 Vì, Phúc âm được ban bố. Đó là Tin tức tốt lành. Và, sáng nay, Đức Thánh Linh, qua Lời, đang mang đến cho anh em Tin tức tốt lành, rằng, “Từ trước khi sáng thế Đức Chúa Trời đã viết tên anh em trong Sách Sự Sống của Chiên Con.” Tất cả ma quỷ từ địa ngục không thể xóa nó ra khỏi đó. Lời Đức Chúa Trời đã phán điều đó. Thật chắc chắn sẽ xảy ra, như Đức Chúa Trời đã viết nó trong đó trước khi sáng thế! A-men. Thật vinh hiển thay Cha Thiên Thượng của chúng ta, trong tình yêu thương vô hạn của Ngài và lòng thương xót của Ngài, để làm điều đó cho chúng ta!

165 Ngài phán, “Vậy các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người trên Trời là trọn vẹn.” Làm thế nào anh em có thể trọn vẹn được? Khi mà, nó không phải là sự trọn vẹn của tôi, nó không phải là sự trọn vẹn của anh em. Đó là sự trọn vẹn của Ngài, về Lời Ngài; rằng Ngài đã chọn anh em, và anh em không bao giờ chọn Ngài. Và Ngài đã mang anh em vào trong Đấng Christ. Và anh em được bảo đảm với Chúa Jêsus Christ, và trọn vẹn như Đấng Christ đã có trước Đức Chúa Trời. Vì, anh em không đang đứng với chính mình. Anh em đang đứng trong Ngài, với một điều, “Tôi tin Đức Chúa Trời.” A-men. Ô, tôi yêu Ngài! Ô, chao ôi!

166 Ở phía bên kia của Ê-đen, a-men, thật là một thì giờ tuyệt vời vào một ngày nào đó, khi anh em nhìn lại và nói, “Tại sao tôi sợ hãi? Hãy nhìn niềm vui tôi đã bỏ lỡ.”

167 Người đàn ông trẻ tuổi, người phụ nữ trẻ, sáng nay, hay quý cụ ông hay cụ bà, mà chưa bao giờ là một Cơ-đốc nhân, Đức Chúa Trời đã liên tục gõ cửa lòng quý vị. [Anh Branham gõ lên bục giảng—Bt.] Ô, vâng, anh em có thể đến ở cuối con đường, nhưng anh em sẽ không có sự vui mừng. Sẽ không có những ngôi sao xung quanh anh em chiếu sáng. Tôi không muốn đứng như thế.

168 Tôi muốn nghe Ngài phán, “Tốt lắm, hỡi đây tớ tốt lành và trung tín của Ta.” Tôi muốn tỏ cho Ngài biết sự biết ơn sâu sắc của tôi.

169 Người vợ già, nhỏ bé, tóc bạc tội nghiệp của tôi, làm sao tôi thích làm điều gì đó cho nàng, mà tôi biết nàng thích, bởi vì tôi yêu nàng, và tôi biết nàng yêu tôi. Và nếu tôi làm điều đó cho vợ tôi, trong tình yêu thương con người, tôi phải làm gì, để biết rằng Đức Chúa Trời, bởi ân điển, trước khi sáng thế, đã thấy tôi;

một người tội nghiệp, tội nhân nhỏ bé đi loạng choạng, và sắp xuống địa ngục mà không thể tránh khỏi điều đó? Và Ngài đã định trước cho tôi, và ghi tên tôi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Ô, tôi yêu Ngài! Không có cách nào cả, về việc từng nói...?...Không ngạc nhiên khi Kinh Thánh nói, “Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, lòng người chưa nghĩ đến.” Ồ, chao ôi! Đức Chúa Trời vinh hiển biết bao! Anh em há chẳng muốn tin cậy Ngài sao, nếu anh em mệt mỏi và chạy lung tung?

170 Thật xấu hổ cho anh em Cơ-đốc nhân, mà tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, và đi loanh quanh với sự mệt mỏi. “Ồ, tôi không biết. Và nếu tôi đi nhà thờ, thì...” Ồ, anh em là một lời bào chữa tội nghiệp.

171 Hãy để tôi nói cho anh em biết. Ngẩng đầu lên. Thẳng ngực lên. Ồ, chao ôi! Ồ, hãy sử dụng đức tin. Đức tin là ông chủ. Đúng vậy. Đức tin có những sợi lông trên ngực nó. Thưa anh em, tôi muốn nói, nó có những cơ bắp lớn. Khi nó nói, tất cả những lo lắng giảm xuống từ phía này sang phía khác.

172 Ma quỷ nói, “Bây giờ, người không thể làm điều đó. Người không thể làm điều này. Người xấu hổ để làm chứng.”

173 Đức tin dấy lên, nói, “Im đi! Tôi đã có quyền phát biểu.” A-men. Chắc chắn. Đức tin chủ động. Đó là những gì chúng ta cần ngày hôm nay cho mọi người hành hương trong xứ. Ngẩng đầu lên.

174 Kinh Thánh nói, “Khi tôi...” Đa-vít nói, “Trong ngày sợ hãi, tôi đã bước đi với...Tôi tin cậy Ngài. Khi tôi sợ hãi, thì tôi tin cậy Ngài. Bất cứ khi nào tôi đến ngay cả sự sợ hãi về cái chết, những cái bóng...”

175 Khi Phao-lô đi xuống, ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của người ở đâu? Hỡi mồ mả, chiến thắng của người ở đâu?” Anh em...

Cuộc đời của những vĩ nhân nhắc nhở chúng ta

Chúng ta có thể làm cho cuộc sống của chúng ta tuyệt vời,

Với sự chia lìa, để lại phía sau chúng ta

Dấu chân trên cát của thời gian.

¹⁷⁶ Ngày nào đó, ngự trên những ngọn đồi trên trời của sự Vinh hiển, nơi mặt trời sẽ không bao giờ lặn trong Thành phố đó, nơi mà các thánh đồ đang la lớn rồi, những anh hùng xưa kia của Đức tin, nhìn lại những nơi kia, và thấy con đường của chúng ta, được làm bằng sự Vinh hiển. Tôi muốn ngồi với họ, và thấy rằng tôi ngẩng đầu lên và tin cậy Đức Chúa Trời, và bước đi, trong thời gian bão táp. Ô, chao ôi!

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁷⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con cảm ơn Ngài sáng nay vì Chúa Jêsus. Chúng con cảm ơn Ngài vì sự trọn vẹn của Phúc âm, cho sự trọn vẹn, và quyền tể trị Đời đời của Lời được phán, Đời đời của Đức Chúa Trời. Và theo Lời Ngài, Ngài đã kêu gọi chúng con và chọn chúng con trong Ngài trước khi sáng thế, và đã viết tên của chúng con trước khi sáng thế. Khi Đức Chúa Trời phán một lời, nó phải xảy ra. Nó chỉ phải xảy ra. Và Ngài đã phán tên chúng con khi Ngài phán Danh Ngài. Ngài đã chọn chúng con, với Ngài, trước khi thế gian bắt đầu, vì vậy không có gì chúng con có thể nói chúng con có thể làm, Chúa ôi. Nó—nó không ở trong nhân loại. Không có gì chúng con có thể khoe khoang hay khoác lác. Điều duy nhất chúng con nói, là, “Lạy Chúa, cảm ơn Ngài vì ân điển của Ngài. Cảm ơn Ngài vì sự thương xót của Ngài, Chúa ôi. Thấy rằng chúng con là người lạ, nhưng bây giờ Ngài đã làm cho chúng con trọn vẹn bằng Sự Hy Sinh trọn vẹn mà chúng con đứng trong đó, Ôi Đức Chúa Trời, xin đứng trong Ngài, ngày hôm nay, khi chúng con tiến lên.” Cảm ơn Ngài, Cha ôi, vì những điều này.

¹⁷⁸ Chúng con cầu xin, nếu có một người ở đây hôm nay, Chúa ôi, mà không ở trong tình trạng đó, xin cho họ thời điểm này đưa ra quyết định Đời đời và cuối cùng của họ, trước khi Ngài thực hiện sự kêu gọi cuối cùng và kêu gọi cuối cùng của Ngài ở trong lòng họ. Chúng con cầu xin Ngài ban cho điều đó qua Danh Đấng Christ.

¹⁷⁹ Và trong khi chúng ta cúi đầu xuống, tôi tự hỏi có một người như vậy ở đây sáng nay không, ai là người thực sự ở trong những nữ đồng trinh đang ngủ; anh chị em chưa bao giờ thức dậy với nhận thức rằng anh chị em phải cứu các linh hồn, anh chị em

phải làm điều gì đó? Và anh chị em muốn Đức Chúa Trời nhớ đến anh chị em, như một vị cứu tinh linh hồn; anh em muốn là một trong những người sẽ đi ra và cố gắng để có được những linh hồn được cứu không? Mời anh em giơ tay lên, nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến con.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt đấy. Được rồi.

¹⁸⁰ Có một người như vậy ở đây sáng nay chưa bao giờ chấp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi, nhưng, sáng nay, muốn đưa ra quyết định cuối cùng và Đời đời không? Khi anh em thấy mặt trời lặn xa kia, và anh em biết chỉ còn vài ngày nữa thôi và chúng ta sẽ không ở đây lâu hơn nữa. Anh em biết điều đó. Nhưng anh em muốn—anh em muốn đến trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Anh em muốn Đức Chúa Trời tiếp nhận mình. Và anh em tin rằng Ngài làm điều đó, và anh em sẽ giơ tay lên với kết quả đó, sáng nay, rằng anh em tin rằng Đấng Christ bây giờ nhận lấy anh em như con cái của Ngài. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁸¹ Người nào khác, anh chị em sẽ nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình, ngày nay chứ? Anh em sẽ giơ tay lên, nói, “Từ ngày này, trở đi, bây giờ tôi sẽ hết lòng hầu việc Đức Chúa Trời. Tôi tin. Và tôi muốn được nhớ đến. Suốt đời tôi, Điều gì đó đã gõ cửa lòng tôi, và gõ cửa lòng tôi, và tôi đã từ chối Nó. Và tôi sợ tôi có thể từ chối Nó không đúng lúc giờ này. Và vì vậy, sáng nay, Đức Chúa Trời ôi, bởi ân điển, con bước ra và giơ tay lên, nói, ‘Xin thương xót con, một tội nhân’?”

¹⁸² Sẽ có người khác không? Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và chúc phước cho cô, cô gái nhỏ. Tôi cũng thấy bàn tay của cháu, cháu yêu. Được rồi. Người nào khác, mời bạn giơ tay lên, nói, “Hãy nhớ đến tôi”?

¹⁸³ Có một người sa ngã, và nói, “Ồ, Anh Branham, tôi là một Cơ-đốc nhân, nhưng tôi là một lời bào chữa tội tệ cho một người. Tôi liên tục sa ngã và làm những gì sai trật. Và tôi—tôi yêu Chúa. Đức Chúa Trời đã nhận lấy tôi bởi ân điển. Tôi biết tôi là con của Ngài. Nhưng tôi chưa bao giờ hoạt động, tôi chưa bao giờ làm công việc của Chúa. Tôi cứ trôi dạt theo cách nào đó, vào vào ra ra, và ra ra vào vào. Nhưng Điều gì đó cứ giữ tôi lại, trong lòng

tôi. Tôi xấu hổ về lời chứng của mình. Tôi sẽ xấu hổ khi gặp Đức Chúa Trời, sáng nay, không một linh hồn hay điều gì cả. Tôi—tôi—tôi muốn Đức Chúa Trời mang tôi trở lại và ôm tôi vào bên cạnh hông đang chảy máu của Ngài, và cho tôi một trận đòn, những gì tôi xứng đáng được nhận, và để tôi là một Cơ-đốc nhân thực sự từ ngày này, từ đó trở đi. Tôi sẽ giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Đó là những gì con muốn Ngài làm, Chúa ôi.”

184 Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Xin Chúa ban phước cho anh, anh, anh chị em. Điều đó, bây giờ Đức Chúa Trời nhìn thấy tấm lòng của các bạn. Và nhiều người trong số các bạn đã giơ tay lên, tôi biết các bạn. Tôi biết cuộc sống thăng trầm của anh chị em. Trong khi anh em...(Những Cơ-đốc nhân còn lại đang cầu nguyện.) Tôi biết tình trạng lên xuống của anh em. Tôi biết sự sa ngã của anh chị em. Đức Chúa Trời biết họ tốt hơn biết bao, nếu tôi biết họ. Tôi thấy anh chị em đến với bàn thờ, cố gắng bắt đầu, và quay trở lại; cố gắng bắt đầu, và quay trở lại.

185 Một người đàn ông vừa ngã ra chết, cách đây vài ngày, đã từng dạy trường Chúa nhật ở đây. Tôi e rằng một số người của anh ấy đang ở đây. Tôi sẽ gọi tên, nhiều người trong các bạn biết tôi đang nói về ai. Người đàn ông đó sẽ đến nhà thờ, anh ấy sẽ quay trở lại; anh ấy đến nhà thờ, anh ấy sẽ quay trở lại. Anh ấy muốn làm đúng. Anh ấy đã có một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời. Anh ấy là một người tốt, về tấm lòng, nhưng anh ấy đã phải dò dẫm với thế gian quá nhiều. Anh ấy đã chết, một người trẻ tuổi. Anh ấy đã lìa bỏ thế gian. Bây giờ tôi tự hỏi phần thưởng của anh ấy sẽ là gì. Thấy không? Đừng làm thế. Đừng làm thế, thưa bạn. Hãy lao đầu vào công việc.

186 Con người đó có thể trở lại trái đất ngày nay, và đứng nơi xa kia trong thành phố, bất cứ nơi nào, ngay tại chỗ anh ấy đã chết, anh ấy sẽ la hét và chạy về phía đền tạm nhanh hết sức. Anh bạn ơi, tôi đang nói với anh em, sẽ có những linh hồn được cứu vào tuần tới, khi anh ấy đến đây. Anh ấy đang ở bên kia đường ranh giới lúc này. Nhưng, hãy nhớ, chừng nào có một cõi Đời đời, sâu thẳm như bầu trời, họ sẽ không bao giờ có cơ hội khác để cứu một linh hồn, không bao giờ có cơ hội nào khác để sống cho Đức Chúa Trời. Anh ấy đã đưa ra quyết định cuối cùng của mình.

¹⁸⁷ Còn các bạn, sáng nay thì sao? Chúng ta hãy làm cho đúng, vì Đức Chúa Trời, trong khi chúng ta cúi đầu. Cho chúng ta hợp âm nhỏ, “Ở phía bên kia sông Giô-đanh.”

Ở phía bên kia...

Bây giờ hãy tiếp tục cầu nguyện.

...của Giô-đanh,

Trong những cánh đồng êm dịu của Ê-đen,

Chậm chậm bây giờ, tất cả chúng ta.

Nơi Cây Sự Sống đang nở hoa,

Có sự yên nghỉ dành cho anh em.

Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,

Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,

Chúa Jêsus...

Điều gì đang giữ bạn lại?

...mọi gông cùm,

Khi Ngài mang lại tự do cho bạn!

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,

Vì Ngài cho tôi được tự do!

Bây giờ tất cả chúng ta, với nhau, chậm chậm.

Ở phía bên kia sông Giô-đanh, (Ngay bên kia sông.)

Trong những cánh đồng êm dịu của Ê-đen

Nơi Cây Sự Sống đang nở hoa,

Có sự yên nghỉ dành cho anh em.

Ồ, Chúa Jêsus phá vỡ mọi...

¹⁸⁸ Những gông cùm lãnh đạm, những gông cùm tôn giáo, gông cùm giáo phái, gông cùm tội lỗi, gông cùm vô tín.

Chúa Jêsus...(Sự Hiện Diện của Ngài ở gần.)...

mọi gông cùm,

Cứ đưa ra quyết định của mình.

Khi Ngài mang lại cho anh em tự do!

Tôi sẽ luôn ca ngợi Ngài,

Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

...ngợi khen Ngài,

¹⁸⁹ Người nào khác, hãy để những xiềng xích bị phá vỡ ra khỏi xung quanh. Anh chị em không muốn được tự do, ngày hôm nay sao? Anh em chỉ đang giả vờ để làm gì? Tại sao, anh em chỉ làm khổ chính mình, nếu anh em không được tự do; Đức Thánh Linh, tất cả các cản trở trên đường đều được giải quyết hết, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang vận hành qua tấm lòng của anh em. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

Ở phía bên kia...

¹⁹⁰ Có lẽ điều tầm thường nào đó đang giữ anh em lại. Các bạn không muốn được cứu sao? Tôi hy vọng tên của chúng ta được đi đôi lại với nhau. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Tôi hy vọng tên của chúng ta được song hành với nhau, nơi xa kia trong sự Vinh hiển, như những ngôi sao của Đức Chúa Trời, chiếu sáng mãi mãi. Nhìn qua và nói, “Anh Branham đứng đó.”

¹⁹¹ Tôi sẽ nói, “Ồ, vâng, thưa anh. Còn nhớ ở đền tạm sáng hôm đó không?”

...đang nở hoa,

Có sự yên nghỉ dành cho anh em.

Tôi sẽ luôn, luôn ngợi khen Ngài, (Anh em không muốn làm điều đó chẳng?)

...sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,

Tôi...

¹⁹² Hỡi người sa ngã, anh em không muốn di chuyển lên bàn thờ bây giờ sao?

...từng...

Điều gì đó cũ kỹ nhỏ bé đang cản đường bạn. Chúa Jêsus phá vỡ gông cùm đó. Đi nào.

Khi Ngài mang lại tự do cho anh!

Dưới chỗ thập tự xưa Chúa Cứu Thế của tôi đã
 chết,
 Nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh;
 Ồ, bởi Huyết bôi tâm lòng tôi được thanh sạch
 an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!
 Ồ, vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!
 Ồ, vinh hiển...

¹⁹³ Hỡi bạn tội nhân, ở đây tại bàn thờ, người sa ngã, hãy nói với Ngài về điều đó bây giờ. Nó ở đâu?

Ở đó với tâm tôi được...

¹⁹⁴ Anh chị em đang quỳ gối ở đó một mình với Đức Chúa Trời bây giờ. Ngài đang nhìn anh chị em. Ngay cả không một con chim sẻ nào có thể rơi mà Ngài không biết điều đó.

Ồ, hãy đến đây nơi Nguồn nước rất phong phú,
 êm dịu, tuôn tràn,

¹⁹⁵ Nếu anh em chưa bao giờ nhận lãnh Đức Thánh Linh, hãy đến. Ngài ở đây.

...tại chân Đấng Cứu Rỗi;
 Ồ, hãy lao vào hôm nay, và luôn được an toàn;
 Ồ, vinh hiển thay Ngài...(Hãy giữ nó ở đó bây giờ.)

¹⁹⁶ Trong khi cúi đầu. Anh em có bao giờ để ý những người tin nhận Đấng Christ không? Hãy xem họ đã ở trong một nơi nào, họ đã có Nó như thế nào, anh em thấy họ hành động giống như vậy. Chắc chắn vậy. Nếu nó thuộc về dị giáo, và làm việc và cảm xúc, đứa trẻ sẽ được nuôi dưỡng như thế. Đó là cách nó sẽ hành động. Nếu nó lạnh lùng, hình thức, và lãnh đạm; thường là cách của họ. Họ tiếp nhận loại linh đó, bởi vì đó là những gì ở đó đang hoạt động lúc đó.

¹⁹⁷ Đưa tôi đến thập tự giá. Hãy đưa tôi đến một nơi mà có một Thánh Linh đang vận hành, mà làm cho lòng tôi thoải mái. “Dầu tôi nói các thứ tiếng loài người và các Thiên sứ, dầu tôi cho cả gia tài của mình để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân thể mình để chịu đốt, dầu tôi có sự hiểu biết để biết tất cả những sự màu nhiệm

và tất cả những điều này, tất cả điều đó chẳng ích chi. Song lúc sự trọn lành đến, tức là tình yêu thương, thì nó còn lại mãi mãi.” Tình yêu thương làm công việc của đức tin.

¹⁹⁸ Anh em sẽ đến bây giờ trong khi cảm giác yêu mến, khiêm nhường, êm dịu này của Đức Thánh Linh đang vận hành ở đây tại bàn thờ bây giờ. Cứ quỳ xuống, nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Con muốn Ngài ban cho con bây giờ, trong lòng con, Thánh Linh này mà ở trong hội thánh. Bây giờ con quỳ xuống, và con cầu xin. Và, bởi đức tin, con tin rằng Ngài sẽ ban điều đó cho con.” Anh em sẽ bước ra khỏi đây, một trong những linh khiêm nhường nhất, êm dịu nhất. Tất cả sẽ chấm dứt lúc đó.

Tôi được cứu khỏi tội ớn sâu rộng muôn trùng,
Tâm linh tôi có Chúa Jêsus vui ngự ở trong,
Ồ, ở đó tại thập tự giá nơi Ngài đã đưa tôi vào;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

Vinh hiển...

¹⁹⁹ Trong khi chúng ta hát bài này, tôi tự hỏi có Cơ-đốc nhân nào muốn tái dâng lại đời sống của họ không với những người này tại bàn thờ ở đây, là những người đã đến vì Đức Thánh Linh và vì sự cứu rỗi. Anh chị em có muốn quỳ gối lên đây với chúng tôi, cầu nguyện với chúng tôi trong vài phút không? Bất cứ điều gì mà anh chị em cần, cho dù nó là gì đi nữa. Nếu đó là bệnh tật, anh chị em cần được chữa lành. Nếu đó là rắc rối, và anh chị em cần sự giải thoát, nếu anh chị em lo lắng và phiền muộn, cần—cần sự bình an, hãy đến bây giờ, phải không?

Ồ, hãy đến với Nguồn nước này thật phong phú
và êm dịu;
Đem dâng cho Chúa cả linh hồn vỡ tan...

Rất vui mừng thấy rất nhiều người đến, sáng nay.

...trong hôm nay và được an toàn;
Vinh hiển thay...

²⁰⁰ Anh em thấy đấy, đó là một công việc của Đức Thánh Linh. Ngài làm điều này. “Đề...” Không dễ xúc động. Vững vàng, sâu sắc. Không cuồng tín. Nó không hình thức. Chính tình yêu thương lôi kéo, ràng buộc chúng ta.

Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài!

²⁰¹ Tuyệt vời! Mọi người chỉ cúi đầu bây giờ. Anh em không thích điều này sao? Tôi không biết anh chị em cảm thấy thế nào, nhưng tôi chỉ cảm thấy như, trong lòng tôi, anh chị em chỉ cảm thấy những giọt nước mắt bên trong mình, đang chảy xuống. Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời vừa vận hành, Ngài đang làm công việc. Thưa anh em, hãy cho tôi một hội thánh giống như thế, đó là sự đổ vỡ thực sự, đi xuống nhà của Người Thợ Gốm, để được hun đúc lại.

Jêsus ôi, xin giữ con lại gần thập tự,
Có một Nguồn quý giá,
Lưu xuất cho tất cả...

²⁰² Hãy để cử tọa giúp hát bài đó bây giờ, trong khi những người ăn năn ở tại bàn thờ, cầu xin.

Lưu xuất từ Nguồn Gô-gô-tha.

Thập tự giá, thập tự giá,
Ồ, vinh hiển tôi muôn muôn thu;
Và linh hồn được cất lên bên kia bầu trời
Được yên nghỉ thanh thoi.

²⁰³ Ôi Đức Chúa Trời, là Cha chúng con, chúng con đến với Ngài, ngày hôm nay, một cách khiêm nhường, tan vỡ. Đức Thánh Linh đến trong Lời. Những Cơ-đốc nhân rất biết ơn...và rất biết ơn Ngài, rằng họ đã tin nhận Ngài, đã được sanh lại. Ngài đã định điều này từ khi sáng thế. Ngài đã tuyên bố điều đó. Ngài đã phán, “Ta có nhiều điều muốn nói với các ngươi, mà Ta không thể nói với các ngươi bây giờ. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến, Ngài sẽ bày tỏ những điều này cho các ngươi, và sẽ dạy dỗ các ngươi và hướng dẫn các ngươi.” Chúng con rất biết ơn, sáng nay, vì Đức Thánh Linh đã bày tỏ Lời Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Và Ngài sẽ khiến cho các ngươi nhớ lại những điều này với Ta...trong trí nhớ của các ngươi, mà Ta đã nói với các ngươi. Và Ngài sẽ tỏ cho các ngươi thấy những điều sắp xảy đến.”

²⁰⁴ Chúng con rất vui mừng rằng Ngài ở với chúng con ngày hôm nay. Và qua sự giảng dạy của Lời, và sự làm việc của Đức Thánh

Linh, đã khiến những Cơ-đốc nhân được thức tỉnh, khiến những tội nhân đến với Ngài, những kẻ sa ngã để xem xét lại chính mình. Cha ơi, họ ở trên bàn thờ. Khiến những người đau ốm và mệt mỏi, những người đã bị bệnh tật, đến và cúi đầu, để chấp nhận sự chữa lành cho thân thể của họ, biết rằng Lời Ngài được phán ra là Lẽ thật. Mọi sự khác sẽ sai, nhưng Lời Ngài có thể không bao giờ sai. Lẽ thật! “Các người sẽ biết Lẽ thật, và Lẽ thật sẽ buông tha các người.”

²⁰⁵ Và chúng con chấp nhận, sáng nay, những gì Ngài đã chu cấp cho chúng con, trong sự chịu khổ thay và sự chuộc tội của Ngài, ở sự chết của Ngài, mà Ngài đã làm cho chúng con. Và chúng con nhận điều đó một cách nhưng không, lạy Chúa Jêsus, xin nhận lấy điều đó. Chúng con tin Lời Đức Chúa Trời. Chúng con tin rằng Ngài đã hứa, “Kẻ nào đến cùng Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Ôi Chúa, thật là một lời hứa! Cho dù vì điều gì đi nữa, Ngài đã phán, “Khi các người cầu nguyện, hãy tin rằng các người nhận được những gì các người cầu xin. Các người sẽ nhận lãnh nó.”

²⁰⁶ Bây giờ, Cha ôi, nếu chúng con thật sự tin điều đó, nó đã được giải quyết. Chúng con tin điều đó. Nó được thực hiện. Rồi chúng con hành động dựa trên sự xưng nhận của chúng con, rằng Ngài đã làm điều đó cho chúng con. Không phải chúng con xứng đáng; chúng con không xứng đáng gì. Nhưng qua ân điển của Ngài mà chúng con có được qua Ngài, chúng con tin rằng công việc đã hoàn tất.

²⁰⁷ Và như những người ăn năn này, và những người đang đến sáng nay, dâng chính mình, và cho những ai đang đến vì sự ích lợi của sự đau khổ, như Đa-vít đã nói, “Chúc tụng Chúa, Hỡi linh hồn ta, và chớ quên tất cả ân huệ Ngài; ấy là Đấng tha thứ mọi tội ác của tôi, sự sa ngã của tôi; và đấng chữa lành mọi bệnh tật của chúng ta.” Đó là những ân huệ của người tin. Và chúng con tiếp nhận nó, qua đức tin, sáng nay, bởi sự đến trên Lời Đức Chúa Trời, mà đã được phán ra từ trước khi sáng thế. Nếu điều đó không thể xảy ra, thì chúng con cũng không thể có được những gì chúng con cầu xin, nếu chúng con cầu xin điều đó với đức tin tin cậy. Và điều đó nằm trong lòng chúng con, Chúa ôi, để nhận những gì chúng con đã cầu xin.

208 Lạy Chúa Jêsus, xin giữ chúng con gần thập tự giá. Khi kẻ thù đến như một trận lụt, Chúa ôi, xin dấy lên một ngọn cờ chống lại nó. Xin ban phước cho hội chúng nhỏ bé, đang chờ đợi này. Đức Chúa Trời ôi, cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài nhận lấy những người đã dâng hiến đời sống của họ, những người nam và người nữ này đã quỳ gối trước bàn thờ. Những tội nhân đó đến và cúi đầu, xin nhận họ vào Vương quốc Ngài.

209 Lạy Chúa, con nhận ra đó là tình trạng cá nhân của chính họ, chính phút họ tin Ngài, đó là phút Ngài đã tiếp nhận họ. Vì Ngài đã phán, “Không ai có thể đến trừ phi Cha Ta kéo người đến. Và hết thảy những người đến, Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống đời đời, và sẽ khiến người ấy sống lại vào ngày sau rốt.” Đó là Lời Ngài, Chúa ôi. Chúng con tin Nó.

210 Và nó đã xong, công việc đã xong, và chúng con cảm ơn Ngài vì điều đó. Chúng con cảm ơn Ngài vì sự chữa lành cho mọi thân thể, cho mọi linh hồn mệt mỏi, vì mọi điều mà Ngài... Những người có bàn tay yếu đuối buông thõng, những người mà đây sợ hãi, những người đã tự hỏi. Đa-vít nói, “Khi tôi sợ hãi, hoảng sợ, thì tôi để lòng tin cậy nơi Ngài và bước đi.”

211 Đức Chúa Trời ôi, chúng con ngẩng đầu lên, sáng nay; không phải những kẻ hèn nhất, nhưng là những Cơ-đốc nhân tin vào Chúa Jêsus Christ. Xin cho chúng con bước đi, với lời chứng của chúng con được chiếu sáng. Nguyên xin, qua sự chữa lành của thân thể chúng con, qua lời chứng về sự cứu rỗi của chúng con, xin cho chúng con thu phục những người khác cho Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi, như tất cả chúng con đã đặt trên bàn thờ. Xin nhậm lời vì sự Vinh hiển Ngài, khi chúng con tin Ngài và chờ đợi Ngài, Chúa ôi.

212 Đây là nơi, chỉ tầm trong vẻ đẹp của Ngài, chỉ tầm trong lời hứa của Ngài, cảm thấy Đức Thánh Linh vinh hiển đó đang đeo đuổi chúng con đến với Ngài. Chúng con yêu Ngài biết bao! Chúng con ca ngợi Ngài biết bao!

213 Con thờ phượng Ngài biết bao, Chúa ôi! Chính con, ở đây đứng sau bàn giấy thiêng liêng này, với đôi tay con giơ lên với Ngài, con thờ phượng Ngài, Đức Chúa Trời của con. Con tôn thờ Ngài. Ngài là Đấng Chữa Lành của con, Đấng Cứu Rỗi của con,

Vua của con, Đấng Sấm Sắn của con, Cha của con, Anh của con! Tất cả trong tất cả của con yên nghỉ trong Ngài. Ngài là sức mạnh của con. Con công khai...Anh...Đa-vít nói, “Con sẽ ngợi khen Ngài trong hội chúng của các thánh đồ.” Và con sẽ ngợi khen Ngài trước những người được thánh hóa sáng nay. Con ngợi khen Ngài vì sự chữa lành con. Con ngợi khen Ngài cho đời sống con. Con ngợi khen Ngài vì sức khỏe của con. Con ngợi khen Ngài vì sự nhân từ Ngài đã tỏ cho con. Con ngợi khen Ngài vì những người bạn của con. Con ngợi khen Ngài vì mọi sự, Chúa ôi. Ngài thật tuyệt vời, niềm vui không thể tả xiết và đầy sự vinh hiển! Con ngợi khen Ngài biết bao!

²¹⁴ Thật con có thể giới thiệu Ngài với những người mệt mỏi! Thật con có thể giới thiệu Ngài với tội nhân, như một Đấng Cứu Rỗi! Thật con có thể giới thiệu Ngài với người đau, như một Đấng Chữa Lành! Thật con có thể giới thiệu Ngài với những kẻ lang thang, như một vị Vua! Ô, con yêu Ngài biết bao, sáng nay! Thật con có thể giới thiệu—giới thiệu Ngài, Chúa ôi, cho những ai đang bị vấp ngã, là—là niềm vui hân hoan trong trại! Chúng con cảm ơn Ngài biết bao!

²¹⁵ Ô, Ngài là Vàng Đá trong xứ mòn mỏi, Nơi Trú Ẩn trong lúc phong ba; An-pha, Ô-mê-ga, Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng; Hoa Hồng Sharon, Hoa Huệ trong Trũng, Sao Mai! Ô, chúng con yêu Ngài biết bao! Chúng con tôn thờ Ngài và ngợi khen Ngài biết bao, Ngài là Đấng Đòi đòi vô song! Chúng con ngợi khen Ngài. Ô, chúng ta sẽ ngợi khen Ngài, và ngợi khen Ngài, qua mọi thời đại!

²¹⁶ Xin tiếp nhận chúng con, Chúa ôi, khi chúng con dâng những ơn phước này, những bông trái của môi miệng chúng con. Ngài phán, “Chúng ta là một dân đặc biệt, một chức tế lễ nhà vua, dâng của lễ thuộc linh, bông trái của môi miệng chúng ta dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài.” Thật chúng con ngợi khen Ngài! Thật chúng con tôn thờ Ngài mãi mãi! Ô, xin nhận lấy sự tôn thờ trong lòng chúng con, biểu lộ môi miệng chúng con, Chúa ôi, rằng từ sâu thẳm của tấm lòng trong sạch chúng con ngợi khen Ngài. Biết rằng, đó không phải là những gì chúng con có thể làm. Đó không phải là sự sống của chúng con; đó là Sự Sống

của Ngài. Đó không phải là sự cứu rỗi của chúng con; đó là sự cứu rỗi của Ngài. Đó không phải là thiên đàng của chúng con; đó là Thiên đàng của Ngài. Ồ, chúng con không phải là công việc của chính mình; chúng con là những công việc của Ngài. Không phải ân điển của chúng con; đó là ân điển của Ngài. Không phải sự vinh hiển của chúng con; nhưng sự vinh hiển của Ngài. Không phải quyền năng của chúng con; nhưng quyền năng của Ngài. Ồ, chúng con yêu Ngài biết bao! Không phải hội thánh của chúng con; nhưng Hội thánh của Ngài. Thật chúng con ngợi khen Ngài, vì đó là tấm lòng của chúng con, Chúa ôi. Đó là tấm lòng của chúng con. Xin tiếp nhận chúng con.

217 Ôi Đức Chúa Trời, xin ban đến Đền tạm Branham nhỏ bé một sự tuôn đổ của Thánh Linh. Ngài sẽ làm chứ, Chúa ôi? Ồ, chúng con có nhu cầu, ở góc phố này. Lạy Chúa, xin ban xuống những cơn mưa phước hạnh. Hãy tuôn đổ cơn mưa của Đức Chúa Trời, cơn mưa đầu mùa và cuối mùa.

218 Xin làm phép báp-têm cho mục sư của chúng con, lần nữa, Chúa ôi. Xin cho lòng anh ấy nóng cháy với Phúc âm. Chúng con yêu mến anh ấy, ngày hôm nay, Chúa ôi. Anh ấy là tôi tớ của Ngài. Chúng con cầu xin Ngài xúc dầu cho tấm lòng của anh ấy.

219 Xin xúc dầu cho tấm lòng của những thầy giảng khác trong tòa nhà sáng nay, và mọi thành viên. Xin cho chúng con đi ra khỏi đây, Chúa ôi...

220 Và đừng quên tôi tớ tội nghiệp, không xứng đáng của Ngài, chính con, Chúa ôi. Rằng Ngài sẽ xúc dầu tươi mới cho con bằng Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

221 Xin ban cho chúng con những ơn phước này. Chúng con khiêm nhu chờ đợi ở bàn thờ, biết rằng chúng con nhận lãnh điều đó, tấm mình trong Đức Thánh Linh của Ngài; và không hổ thẹn về Phúc âm của Chúa Jêsus Christ, Quyền năng của Đức Chúa Trời, cho sự cứu rỗi. Thật chúng con cảm ơn Ngài vì Điều đó!

222 Ngày vinh hiển nào đó, chúng con hy vọng thấy Ngài, lạy Chúa, đặt tay chúng con trên bàn chân của Đấng đứng với chúng con ngày hôm nay, người mà chúng con không thể nhìn thấy,

nhưng chúng con biết rằng Ngài ở đây. Thật chúng con ngợi khen Ngài!

...dưới Thành phố đó,
Mặt trời sẽ không bao giờ lặn;
Những bông hoa nở mãi mãi,
Và mặt trời, nó sẽ không hề lặn.

Tôi cảm thấy thích đi nữa, đi tiếp cuộc hành trình,
Tôi cảm thấy thích đi tiếp cuộc hành trình;
Những bông hoa nở mãi mãi,
Và mặt trời, nó sẽ không hề lặn.

Bao nhiêu người cảm thấy như vậy? Hãy giơ tay lên.

...đôi khi tôi cảm thấy muốn hét lên,
Tôi cảm thấy muốn la lớn, tôi muốn;
Những bông hoa nở mãi mãi,
Và mặt trời, nó sẽ không hề lặn.

Tôi cảm thấy thích đi, đi tiếp cuộc hành trình,
Tôi cảm thấy thích đi tiếp;
Những bông hoa đang nở...(...?)

²²³ Ngài là Đấng ở đầu thuyền, lạ Chúa. Ngài biết tất cả về điều đó. Chúng con cầu xin ơn phước này trong Danh của Đấng Christ. A-men.

²²⁴ Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, khi chúng con đi qua bàn thờ, đặt tay trên những người có lẽ đang chờ đợi ơn phước hơn nữa, cầu xin Đức Thánh Linh, điều đó đã không chạm đúng cách...Nhưng chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng Ngài sẽ ban ơn phước...?...Ồ, xin phán, lạy Cha Thiên Thượng, xin thương xót chị em chúng con.

²²⁵ Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, khi người phụ nữ yêu dấu này ở đây bước lên đây bởi đức tin...Chị đã ở đây nhiều ngày; những mái tóc bạc và những nếp nhăn này...?...Nhưng thật nhiều công việc khó khăn sẽ phải trải qua ở đây. Không nghi ngờ gì ngoài những gì những bàn tay này đã đưa xuống các trang Kinh Thánh, nâng lên cho Ngài. Không nghi ngờ gì, nhưng đứng với tấm lòng, sáng nay, khi chị ấy tập tễnh bước vào nhà thờ này,

với một cái nạng dưới cánh tay. Nhưng bây giờ, bởi đức tin, chị đặt nó xuống, để bước đi. Xin chữa lành cho chị ấy, Chúa ôi. Chị đến vì những ơn phước của Đức Chúa Trời. Con cầu nguyện, Đức Chúa Trời của Thiên đàng, rằng Ngài sẽ ban phước cho chị ấy. Và xin cho chị không bao giờ phải có nó, trong những ngày còn lại của chị. Xin cho chị sức mạnh trong thân thể chị. Xin để chị ấy giành được những linh hồn cho Ngài, Chúa ôi, cho Vương quốc của Đức Chúa Trời. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²²⁶ Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Đừng...Chị sẽ không phải sử dụng cái nạng cũ đó, nữa, tôi không tin. Chị ổn rồi, và tôi tin chị sẽ về nhà mà không có nó. A-men. Khi chị đi ra khỏi tòa nhà, chị mang nó lên vai mình, và bước ra ngoài. Tất cả sẽ chấm dứt.

²²⁷ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin Ngài ban phước cho người phụ nữ này đang đứng đây hôm nay. Làm cho chị hoàn toàn khỏe mạnh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con đặt tay trên chị và tin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus.

²²⁸ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con đặt tay trên Chị Slaughter, và cầu xin cho chị được chữa lành. [Băng trống—Bt.]

²²⁹ Lạy Chúa kính yêu, chúng con đặt tay trên...[Băng trống—Bt.]

²³⁰ Không biết anh chị em cảm thấy thế nào. Tôi sẽ hát câu đó; anh chị em hát cùng với tôi.

Người đầu tiên chết vì kế hoạch Đức Thánh
Linh này,
Là Giảng Báp-tít, ông đã chết như một con
người;
Rồi Chúa Jêsus đến, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã rao giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con
người khỏi tội.

Cứ nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này, (tôi thích Nó.) nó
đang nhỏ máu,
Huyết của các môn đồ (Hãy để thế gian nói
những gì họ muốn.) những người đã chết vì

Lẽ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này cứ nhỏ máu.
 Rồi họ ném đá Ê-tiên, ông đã rao giảng chống
 lại tội lỗi
 Ông đã làm cho họ rất tức giận, họ đã ném đá
 vào đầu ông;
 Nhưng ông đã chết trong Thánh Linh, ông đã
 từ chối làm hồn ma,
 Và đi đến gia nhập với những người khác, đạo
 quân ban cho sự sống đó.

Cứ nhỏ máu...
 Phúc Âm Thánh Linh này, nó đang nhỏ máu,
 Huyết của các môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này, đang nhỏ máu.
 Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng là đấng
 thiêng liêng,
 Họ đã từ bỏ đời sống của mình để Phúc âm này
 có thể chiếu sáng;
 Họ đã trộn huyết của họ, với các vị tiên tri xưa,
 Vì vậy Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được
 nói một cách trung thực.

Cứ nhỏ máu, vâng, đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này, nó đang nhỏ máu,
 Huyết của các môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này, nó đang nhỏ máu.
 Những linh hồn dưới bàn thờ, kêu khóc, “Cho
 đến chừng nào?”
 Vì Chúa trừng phạt những kẻ đã làm điều sai
 trái; (Hãy lắng nghe.)
 Nhưng sẽ có nhiều hơn những người sẽ dâng
 huyết sự sống của họ,
 Vì Phúc Âm Thánh Linh này và trận lụt đỏ
 thắm của nó.

Ồ, nó cứ nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này, nó đang nhỏ máu,

Huyết của các môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu...

²³¹ Bao nhiêu người vui mừng sáng nay vì anh chị em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh? Hãy giơ tay lên. Điều đó tuyệt vời phải không? Chắc chắn.

Nó đang nhỏ máu với...

²³² Bắt tay với người bạn đứng bên cạnh.

...đang nhỏ máu,

Nói, “Ngợi khen Chúa, hỡi anh em, vì tất cả sự nhân từ của Ngài.”

...Linh Phúc âm đang nhỏ máu,
Ồ, huyết của các môn đồ đã chết cho Lẽ thật,
Đây...

Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

...Phúc âm đang nhỏ máu.

Ồ, nó đang nhỏ máu...

Chính là điều đó. Hãy giơ tay lên.

...nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Huyết của các môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

Nó đang nhỏ máu, (Ha-lê-lu-gia!) đang nhỏ máu,
Phúc âm Thánh Linh này, ồ, Nó đang nhỏ máu,
(...?...)

...với máu, vâng, Nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này, nó đang nhỏ máu.

Mọi người hát bài đó!

Huyết của các môn đồ...

²³³ Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. [Chị ấy nói, “Anh Branham...?...—Bt.] Vâng. [“...?...ba năm qua.”] Tuyệt vời! Rất

vui khi nghe điều đó. [“Cô ấy nói với tôi, nếu tôi có cơ hội nói chuyện với anh, để nói với anh, ‘Xin chào.’”] Chúa ban phước!

²³⁴ Một quý bà vừa được cầu nguyện cho, bà đã bước đi được ba năm, làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta hãy hát bài hát cổ hay này. Bao nhiêu người thích điều này?

Đức tin nơi Cha, đức tin nơi Con,
Đức tin nơi Đức Thánh Linh, ba trong Một;

Được rồi, chị ơi, cho nó đi.

Đức tin nơi...Con,
Đức tin nơi Đức Thánh Linh, ba trong Một;
Ma quỷ sẽ run sợ, và tội nhân thức tỉnh:
Ồ, đức tin nơi Đức Giê-hô-va sẽ bất cứ điều gì...

²³⁵ Bao nhiêu người yêu mến một đám đông hạnh phúc tốt đẹp như thế này? Ồ, xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Bây giờ tất cả chúng ta hãy hát. Mọi người, đến đỉnh của giọng nói của họ. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Cảm ơn chị. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. A-men. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.] Vâng. A-men. A-men. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²³⁶ [Một chị nói với Anh Branham—Bt.] Chúa ban phước cho chị, chị yêu dấu của tôi. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

²³⁷ [Băng trống—Bt.]...bàn tay của anh em, và hát bài đó bây giờ.

Xin Chúa ở cùng anh chị em cho đến khi chúng ta gặp nhau...

²³⁸ Xin Chúa ban phước cho chị, Chị Kelly. Rất vui khi thấy chị ở trên đây! [Chị Kelly nói chuyện với Anh Branham—Bt.] Đúng. Xin Chúa ban phước cho chị.

²³⁹ Tất cả đều biết ai đang la hét. Đó là Chị Kelly. Anh em biết đấy, chị ấy đã...Ma—ma quỷ đã cố giết chị ấy ở ngoài đây, trong một vụ tai nạn ô tô, và đưa chị ấy ra ngoài đó tại bệnh viện, cắt cơn đau, và nói rằng chị ấy sẽ không bao giờ đi bộ, và mọi thứ. Nhưng, ân điển của Đức Chúa Trời! Chị là người được chữa lành.

Nghe giống như Cứu Thế Quân ở trên đây sáng nay. Chúng ta hãy ngợi khen Chúa với chị ấy, mọi người! Tất cả các bạn đến, gặp Chị Kelly, và bắt tay với chị ấy khi các bạn đến gần.

²⁴⁰ Tôi biết tất cả anh chị em đều vui mừng khi gặp chị gái mình. Và, ở đây, đi xuống và bắt tay với chị, ngay tại bàn thờ này. Tất cả các bạn làm, mọi người. “Rất vui được gặp anh!” Ồ, ngợi khen Chúa!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!
Xin Chúa ở cùng anh chị em cho đến khi chúng
ta gặp lại nhau!

Anh Neville.

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!
Cho đến khi chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa
Jésus; (Cho đến khi chúng ta gặp nhau!)
Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville. A-men. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁴¹ Chúng ta hãy dừng lại và cúi đầu chỉ một phút, mời anh em, trong khi người anh em cầu nguyện kết thúc. Hãy cúi đầu cầu nguyện một phút. Anh Neville, xin mời anh.

SÁCH SỰ SỐNG CỦA CHIÊN CON VIE56-0603

(The Lamb's Book Of Life)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 3 tháng Sáu, năm 1956, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org